



kalkomp

40068

Mag. St. Dr. P

Teol. 3501

A. Piskorskiego Seb. Błogośławiona Kune-
gunda Panna, Królewna Węgierska,
Monarchini Polska i. d. r. 1691.

I
K

Kro
Pá

P

K

BC

X. M

BŁOGOSŁAWIONA
K V N E G V N D A
P A N N A,

Krolewna Węgierska / Wsionarchini Polska /
Pánien Zakonnych S. Klary w Starym
Sandcu / Fundátorka y Zieni:

Przy trzech Aktách Beatificationis Poczycania
miedzy Błogosławionemi,

KANDYDATKA Korony SS. Pánskich:
ná Gody wypráwiona: Oblubienicá:

BOGV ná cześć, Swiátu Polskiemu ná Poćieche,
ták dlugi czas oczekiwána,
WYSTAWIONA.

Przez
X. M. SEBASTYANA PISKORSKIEGO,


V. I. D. y Professora, Archid. Kościoła W sytykich SS. Krák,
Kánoniká Wielunskiego, &c.

z Dozwoleniem Státszych.

W Krákovie / w Drukárni Akadémickiej.
Roku Pániskiego / 1691.

Wegierskiego y Polskiego
Króliu Dácko iedyná:
Páni en honyne/ ták dostoyne
Bogu rodzaca winá.

Przedziwnemi dzieły twemi
KVNEGVNDO wstawiona;

 Odewszego bran nas złego /
Pánno Błogostawiona.

Purpurámi biśtorámi
Pánskiemu Pánieńskiemu/

Gzdobiona / oświecona
Cnoc perlámi drogiemi:

Wieniec swemu niebieskiemu
Wiagc Oblubieńcowi;

W Korona y zástona
Bądź cwoiemu Ludowi.

40068

Lib

pas

Pr
K
JC
Rom
y wó
sego ; r
tych swo
wie z ka
ktorym s
Korony
mu ich
iac sobie
pedicye
zgodny
Senator
Pan prz
interessa

Przetwielebney w Chrystusie/ Pannie/
Jey Heci Pannie

KONSTANCYCY
JORDANOWNIE,
Konwentu Pánien Zakonnych S. Klár y
w Stárym Sandcu Xiemi/

y Wszytkiemu Swiatobliwemu Jchm. m. w. m. m. Pánien
ZGROMADZENIU,
Moim Wielce M. M. Pánnom y Dobrodziejkom.



Iepięta rozumem śmiertelnym Opátrznóść Bozka, któ-
ra początek rzeczy kázdey, z dokonczeniem iey wiąże
potężnie, y wszystko dziwnie wdzięcznie sporządza sprá-
wuje: iákimi podawátá okázje, służyć Wielkiej Słudze
swoiey, Błogostáwioney Mátce S. Zgromádzienia W á-
śego; ráczcie uważyc á spólnie zemna Bogu, który chce byđz w Swię-
tych swoich wychwalony, winne dziękczynienie oddać. Po szczęśli-
wie zkonczonym Wálnym Seymie Wársáwskim, w Roku 1683. ná
którym stánená stawná ná wszytek świat w potomne czasy, Kolligacya
Korony Polskiej z Cesarzem I. M. Chrześciáńskim, przeciwnko spóln-
mu ich, á oraz y wszytkiego Chrześciáństwa Nieprzyacielowi; má-
iac sobie zálecona spráwę Błogostáwioney Mátki W áśey, względem ex-
pedicyey listow do Świętey Stolicy Apostolskiej; przyide upátrzynsly
zgodny czas do retyráry Páńskiej, y táń zástáię pewnego z więkšych
Senatorá; niektóre expedycye wręku, iákoy ia swoje trzymájącego.
Pan przezornego rozumu y dziwnie wysokiego rozsádku, chcąc zbyđz
interessa owego, bomu się niezdátý; rzecze do mnie: Mity Boże! nie-
przypa-

przysięgi już się pięć lat gotuję na nas, wszystkich wczasów zażywać ;
a Krol Polski po tak ciężkich sętygach Seymonych, 'niema godziny ie-
dnej wolny. Rzekłem : y owsem Mitosćiny Naiśnieyszy Krolu, w in-
teressie własnym Waszey Krolewskiej Mości, iak mi się zda, przychodzę :
bo w sprawie, Tey, która samą poprowadzi szczęśliwie, będzie Dux ite-
neris Waszey Krolewskiej Mości, do Dziedzictwa kiedyś swego : y tam
Triumphatorem da Pan Bog, w Oyczysley ziemi swoiey przyjmie Bło-
gostawiona Kunegundá. Podpisać ochotnie Pan, com podał, a ow nie
wemyskim vkontentowany został. Posłty niemieszkánie listy do Rzy-
mu, y szczęśliwa sprawity Kommissya, fabricandi Processus super
cultu immemorabili Beatae, na Osobę Przewielebnego Świętey Pá-
mieci I. Mości X. MIKOŁAJA OBORSKIEGO, Biskupa Łódzkiego,
Szufagáná Scholastyká y Officiatá Krakowskiego: wten czas prawie,
kiedy Krol I. M. P. Náš Mitosćiny, gromieł Nieprzyacióły, y zpod Wieg-
dnia w Strigonium zwycięskie trophæa wystawiał. Powraca potym
do Krakowá Triumphator, y ziezdza w Osobie swey na Vroczystość
zaczynájącego się Processu. Przy którym wspomniány Práta wielkiej
światobliwości, nietylko mnie chciał mieć Assessorem ; ale tak przy za-
częciu iako y dokończeniu iego, Káznodzieia ; lubo znatem się iako y
teraz znam szczerze, wielce tego niegodnym. Zá teyże dziwney Opá-
trznosci Boskiej sporządzeniem, kiedym doczekał oto skutku iakiey tá-
kiej usługi moiey : kiedy tá Błogostawiona w Splendorách SS. Páńskich,
w Kościele Świętym roziaśniatá ; coż mi należało czynić ? tylko wy-
práwiny ad Sancta Sanctorum, powitać z Błogostawienstwem S.
Stolice Apostolskiej powracájąca. Winienem, znam się, wiele Máie-
statorvi Bozkiemu zá takie Dobrodzieystwo iego ; ale wyptácić tego nie-
zmogąc ; Was zażywam Genus electum, Gens Sancta, Populus
acquisitionis, tey Mátki Cudowney Potomstwo Święte: ábyscie zpodzie-
kowaniem Wáśym y moie ztaczyny ; w gorącym duchu, spólnie Pánu
Bogu oddatý : y opiece Mátki swoiey Świętey záleciły tego, który jest stu-
gá y niegodnym Bogomodlca Wáśym.

X. S. P.

K
W
Beátyfi
mi, prz
GVNDY
skiey.
Pánien
iestatov
skiego.
Vinc
columba
Win
gotębico
B. KVN
1. Powy
2. Oblu
3. Już te
veni.
4. Prze
5. Piern
6. Czern
ro, 2
7. Drug
8. Trzec
9. Czwa
10. Iezeli
nas

K A Z A N I E,

W Dzień zączętego Processu Práwnego, w sprawie Beátyfikácyey, ábo Poczytánia między Błogosłáwione-
mi, przedziwney sługi Boskiej, Błogosłáwioney KVN-
EVDY Pánný, Krolewny Węgierskiej, Monárchini Pol-
skiej. W Kościele Świętego Iędrzeiá w Krákovie, v
Pánien Zakonnych, przy obecności Naiásnieyszých Má-
iestatow Polskich, Dniá 21. Mieściá Luteo, Roku Pán-
skiego. 1684.

Vineæ florentes dederunt odorem. Surge amica mea,
columba mea, & veni. Cant. 2.

*Winnice kwitnace wydały odor. Powstań przyjaciółko moia,
gołębico moia, y postap dálej.*

B. KVNEGVNDÁ, Kándydatká Korony SS. Páńskich.

1. Powstáie B. Kunegundá iáko ze snu, czemuż ták nierychło?
2. Oblubieniec trzykroć obowięzuie, áby nieprzebudzáno kochánki.
3. Już teraz wolno iá wzbudzić, głos, suffragium dáć iey, surge,
veni.
4. Przez głosy, przez suffragia do honorow wśędzie.
5. Pierwszy głos Słowa wiecznego.
6. Czemu głony Apostołow SS. Piotrá y Páwłá, we trzystá lat dopie-
ro, ze studnie w Kościele S. Sebástyáná podniesione.
7. Drugi głos Mátki Boskiej.
8. Trzeci głos B. Sálomei Stryienki.
9. Czwarty głos Korony Polskiej, y Węgierskiej.
10. Iezeli Święci Páńscy widza náše mizerye w Niebie, y ratowác
nas mogą.

11. Dowód tego z Piśmá, y z Historyey Polskiej.
12. Piąty głos Oycá Świętego, y Delegata iego wtey Sprawie.
13. Ostatni głos Corek iey własnych, y Siostr.

I. **W**ośtań się pierwsza z mądrych Pánien/ vna de numero prudentum, Najsławnieysza Królestwa Polskiego Monárchini/ Korony Węgierskiej perło nieoskaczona/ wdzięczna Ciebie y ziemi z gor Pánnonskich/ na podgorze Polskie Konwállio przesądzona/ Lilium Conuallium: Pánno oraz y tak wielu Corek/ Bogu poświęconych Mátka czysta: przedziwna sluga Boska/ naywielebnieysza Runegundo: powstań ze snu wszytkim powszechnego/ dormitauerunt omnes; ktorymś była srodka w Pánu zasnęła/ Beati, qui in Domino moriuntur: powstań ná głos Oblubienicą twego/ clamor factus est, przez Namieśniká swego z Stolice Apostolskiej do ciebie mówiącego: Vineae florentes &c. Winnice kwiatujące wydały odor: wstanie tedy przyziaciółko moia/ golebico moia/ y postap daley. A zładżec tá przyślá była od tak wielu lat/ aż do tego czasu/ z wielkim wprágnieniem swiata Polskiego/ nie przzerwana dormicia: żeś sie tak nierychło ze snu twego porwała: abyś ochedożywszy z śmiertelnego prochu/ zápalóna w Ciebie lámpę/ w domu Oblubienicą twego; tu ná ziemi/ ná wszytkie czesć swiata rozjáśniała. Surrexerunt, & ornauerunt lampades suas.

II. Godny iest podziwienia Oblubienicą Niebieskiego postępek/ ktorego z Kochána swoia Oblubienica záżywa: Naprzód dwaś kroć ná nie woła/ Surge surge: Powstań/ powstań: á potym trzykroć ściśle bárdzo/ Cory Jerozolimskie obowiezuie; aby nie przebudzały Kochánki iego/ poliby sama wczasować sie chciała. Adiuro vos, y znouu adiuro vos, y po trzecie: adiuro vos Filiae Ierusalem, ne fascitetis, neq; euigilare faciatis Dilectam, donec ipsa velit! Córki Jerozolimskie/ y wy Rodzone/ y wy Cioteczne dzietki/ odrodzone ná chwale Bogu/ z czystey Mátki czyste potolecie/ casta generatio! Ziakiem prágnieniem/ iak wiele razy życzyłyście sobie; aby sie tá Mátka/ Fundatorki/ Ciotki/ Dobrodziejki waszey skonczyła dormicia: aby powstały z ciemney nocy/ najsławnieysze

śnieyſza oczu waſzych Jutrzenka/ y ná niebie y ná ziemi/ in iplen-
doribus Sanctorum, w iáſności Świętych Pańſkich weſła: ale
ileſcie rázy wzbudzić Kochana Matka waſza/ Dobrodzieyke waſze
chciały/ tyleſcie rázy zatażające wſtychały: Ne ſuſciteris, neq; eu-
gilare faciatís Dilectam. Nie wzbudzaście/ ani ſnu nieprzerzy-
waycie Kochanki/ póki ſy ſamá wczasować ſie chciała.

III. Jaz teraz cieſcie ſie Corti Syonu ſwiętego: latare
filia Sion! macie oto mowe/ macie pozwolenie/ abyście wzbudzia-
ły Kochana Matka waſza/ ſuſciteris Dilectam: abyście tey ten pier-
wszy dzień dobry dały/ ſzczęśliwego w domu Pańſkim powſtania
powinſhowały; ktorey oto y ſam Oblubieniec/ aby daley poſtąpi-
ła/ wzywa: ſurge & veni. Obaczemy y zbierzemy te głoſy: ſurge
& veni; ile ich będzie miała dziśieyſza Korony SS. Pańſkich
Naiáſnieyſza Rándydátka/ przedſiwná ſlugá Boża B. Kunegun-
da. Ktore głoſy zważywſzy/ pewny znać weźmiemy/ że ia przed-
da Pan Bog z Cortami tey/ w Koſciele Pańſkim powſtająca oba-
czemy y błogoſławiona powitamy/ viderunt eam Filiae, & beatif-
ſſimam predicauerunt.

IV. Głoſ głoſwiełá ná ſwiecie głoſkiem czyni/ vox homi-
nem ſonat: zá tím ſuffragia żyeliwe / zá tím głoſy zgodne po-
da/ naywyſſzych godności pewnie doydzie/ Hanc turba Quiriti-
um certat tergeminiſ tollere honoribus. Nawet nietylko w
ziemſkiey/ ale y w niebieſkiey Hierárchiey zá głoſem wſzytko idzie.
Na Naiáſnalkoſtwo Chryſtuſowe/ głoſ pierwſzym ſtopniem wielkie-
mu Janowi. Factum eſt verbum Domini ſuper Ioannem.
Na wielkú ſekretariá tátemnic Boſkich/ głoſ z Niebá wſzytkim
Protokóm kredenſuje. Factum eſt verbum Domini ſuper Iere-
miam. Co wielkſa ſámemu Słowu przedwiecznemu do Ránonizá-
cyey Synoſtwa Boſkiego/ nieprzyſło bez głoſu. Audita eſt vox
de celo, hic eſt Filius meus dilectus. A Tobie Naiáſnieyſza Rána
dydátka do Korony SS. Pańſkich tu ná ziemi/ głoſow trzeba.

V. Pierwſzy tedy maſz głoſ madra Pámmo/ Słowá wieczne-
go; przez ktore wſyſtkie rzeczy ſtworzone powſtały ná ſwiecie.
Verbum verbi, per quod facta ſunt omnia: głoſ Oblubienicá
twego/ vox dilecti mei ſurge. Powſtań przyiaćiołko moia/ go-
lebrico

lebeco mola/ y postap daley. Quid Sponfa morari? Czemuż się
Oblubienico bawisz? Chodziłaś zawsze za glosem Baranka niepo-
kalanego Panno czysta/ Virgines enim sunt, & sequuntur Agnum
quocunq; ierit: śmalaowałaś sobie zawsze glos Pasterza dobrego/
vocem meam audient/ Owieczko zpaściwiska iego/ z drogi do-
stonalności/ przez wszystko życie twoie nigdy nieoblatana/ Oves pa-
lceus eius: w przod nżlis mleka Macierzynskiego kóstowała/
w przodeś wsta twoie Najsłodszy potarmem Ciała y Krewie
Pankiej osłodziła/ Et fructus eius dulcis gutturi meo: Czemuż
się nieporywaś na słodki glos iego? Vox enim tua dulcis? Cze-
mu się Oblubienico bawisz? quid Sponfa moraris?

VI. W Kościele S. Sebastiana/ który jest między siedmiu
celniejszych w Rzymie/ ażowie się ad Catacumbas, abo na Emin-
tarzu Kalista; (dla tego/ że tam wiele bardo SS. Męczenników
odpoczywa) wchodząc do małego Choru/ jest tablicą marmurową
na ścianie/ ztakiem napisaniem: Tu wocy studni Ciała SS.
Apostolow Piotra y Pawła przez trzyście lat ukryte/ przed wśys-
fikich wiadomością były. Nawiędzając to miejsce Brigitta S.
miała na to osobliwa reflexia/ y pytała się Zbawiciela: Czemu by-
one dwoie Kościola swego światła wiekże/ duo luminaria ma-
gna, tak długo wpod ziemnych ciemnościach zataione trzymał?
Odpowiedziano iey: Nondum erant illi nati, quibus honor ille
Exaltationis Apostolorum debebatur. Jeszcze się byli nieuro-
dzili ci/ którym on honor/ ona poćiecha podwyższenia Apostolow
SS. należała.

Tuż to trzyście dziewięćdziesiąt lat y dwie/ iako to iedyne
światło oczu naszych zagaśło/ lumen oculorum nostrorum; a
czemuż przez tak długi czas na firmamencie Kościoła Pankiego/
in Splendoribus Sanctorum nie weszło? Zachował Bog te po-
ćieche/ ten honor czasem naszym: aby kiedy najwyższa burza od
wschodu Krzycia Bissurmánskiego powstaie/ y śmiertelnym gro-
żąc mrokiem/ wśytką siłą na nas buie; aby ta najsłodsza lampá
gorząca/ Lampades eius, lampades ignis; w Kościele Pana
ślim in Splendoribus Sanctorum, rozjaśniewszy/ wdzieczną po-
godę pokoju pożądanego przyniosła. Powstanże tedy szczęśliwie
na ten

na ten pierwszy głos Oblubienicą twego/ pospiesz się szczęśliwie Na-
jaśniejszą Rądydątko / do Korony SS. Pánstich w Kościele
świątym iego/ Intende prospere, procede, & regna.

VII. Drugi głos maś madra Pánno/głos Najświątszej O-
blubienicą twego Mátki do ciebie mowiacey : Surge amica mea,
Powstan przyjaciółko moja. Wszakżeś najpierwszym zaraz wstępie
przyścia na świat twego/ ięszce była Rodzicielki twoiey wesółym
weyrzeniem/ albo kosztowaniem pierśi Mácierzynskich/ znać nie-
pogelá/ Incipe risu cognoscere matrem ; a jużes mnie za Mátke
swoie/ za Pánia swoie/ najpierwszym otworzeniem niemowlecych
rśt twoich przyznała/ y powitała/ mowiąc one słowa : Ave Regi-
na celorum. Wszakżeś Kościół mego żadnego nigdy niemine-
ła/ aleś do niego na część moie bosemi nogami/ by nayprzyszeyszą
y naystrzeyszą drogą zarębe posła. Powstanże teraz śpieszno przy-
ściółko moja/ Surge propera amica mea, & veni : y postap
daley. Wszakżeś się rániey nad wszytkie inne Córki moie/ pierwey
nad wszytkie sługi moie/ do wychwalenia imienia mego/ porwała.
Surrexerunt Filiae, congregauerunt diuitias tuas; tu supergressa
es vniuersas. Dosyć rano wstała tu córka moiey madra Tereśśa/
rániey Mechtildis nabożna/ rániey ięszce Gertruda obiasniona/
rániey Magdalena de Pázzis niewinna; nad te rániey daleko/ So-
la mea, Salomea/ pierzśe słowa JEZVS MARYA w memos-
wlecych rśtach swoich słodzaca : ale ty nadewszytkie ięszceś rániey
wstała/ Tu supergressa es vniuersas; Surge. Powstanże tedy
Przyściółko moja/ siedymi Kościół Świąty śpiewa : Ave Regi-
na celorum ; Twoia to pierwszego tonu/ primi toni, naderzys-
tkie inśe wdziedzicneyśa inceptá/ Surge & veni, Postap daley ;
aby y ciebie świat Polski/ in Splendoribus Sanctorum, własności
Świątych Pánstich powitał/ Ave Regina Polonorum.

VIII. Trzeci głos maś madra Panno/głos Mátki/ Siostry
Mistrzyni/ przyjaciółki twoiey Błogosławionej Salomei; nie mo-
wie Stryenci / krewney/ powinowatey twoiey : boście nie z ciás-
ła/ ani z woli meżá/ ale z Boga wiecey/ niż rodzone Siostry sobie
były/ Non ex sanguinibus, sed ex DEO. Mowi y tá do ciebie/
już szczęśliwie stánawśy na Oltarzu Pánstkim/ o luce magis dile-

Aa sorori! Oto Winnice nasze kwitnące wydały wonność swoje.
 Surge amica mea, Powstańże przyjaciółko moja. Chodźś
 z sobą torem moim/ Anielskie mieszkanie życie prowadząc wstają-
 celnym ciebie/ erunt sicut Angeli DEI: podeptawszy świat y wszy-
 stkie splendory jego/ Wrodzanie Najświętsze/ wrode przedziwna/
 głębokim umiżeniem/ y wżgarda siebie samey pożywszy; ciało w
 męczeństwie cieżkim/ ducha gruntownym w Bogu zatopieniem/
 nad same Niebą wyniosły; hukalas z sobą/ którego nade wszystko
 zachowała Duszą twoją/ Queram quem diligit anima mea. Jás-
 kiem prawem ja oddalam się twemu Kolomanowi; takim y ty by-
 las zaślubiona memu Pudykowi. Należało aby winograpy Was-
 gierskie/ nie tylko słodkie winą; ale oraz czyste dziewictwo rodziły/
 Vinum germinans virgines. Jąszcepiłś przyładem moim tak
 buyna w Cnoty święte Winnice Pánka/ y opatrzyłaś praca rąk
 twoich/ De fructu manuum suarum plantavit vineam. Pusz-
 pure Krolewska/ biściorem posłubionego Pánu Bogu Pániel-
 stwa: godność wstąpiła twoje rękami Welum Zakonnego poży-
 las/ Byssus & purpura indumentum eius. Dalaś mi iako stary-
 sey pierwieś miejsce w Kościele Pánkim/ abys y tym świątym pos-
 łore twoje pokazała; powstańże teraz madra Pánno/ tunc sur-
 rexerunt: rozświeć w Kościele Pánkim Najświętsza Lampa/
 illuminare; rozkwitny niezwiady w ogniu gorejącym trzaku/
 rubus ardens incombustus; podnieś się wyżej przeciwnościami/
 potwarzami żadnemi/ ciężkościami największemi nieprzelomana
 Palino/ pressa altius assurgit: odbierz Koronę zgotowaną od Pá-
 ną/ niepokalana Oblubienico jego. Accipe coronam quam tibi
 Dominus preparavit.

IX. Czwarty głos maś madra Pánno/ głos Korony two-
 iej Polskiej; a oraz y Oczyszczyć ziemie twojej Węgierskiej/ Suffra-
 gium libera vocis. Surge, veni coronaberis. Powstań/ postap
 do Korony.

X. Pytała się Dżeni w Piśmie/ jeżeli śś. Pánscy widząc Bo-
 gą y używając słodkości nieprzebranej jego; widza oraz w Bogu
 mizerie nasze: y mając compassyja nad nami/ ratować nas w potrze-
 bach naszych/ bronić w niebezpieczeństwach mogą: Niedisturuiąc
 dla

dla
 gdyś
 effe-
 Pán-
 mog-
 dnak-
 ia/ i

chal-
 iolow-
 ga si-
 sweg-
 Polś-
 ny o-
 fko-
 pod-
 staw-
 stom-
 stron-
 wo /
 3 Tá-
 ney p-
 żego-
 pem-
 niez-
 Wai-
 sprz-
 cá 3

tera-
 roni-
 dla T-
 gi/ c-
 rens-
 nasy-
 mih-

dla czasu/ mowie: że Świeci Pańscy/ pátzając ná mizerie náše /
gdzy wśytko widzieć mogą/ in Verbo; nieunośa się affektem/ ale
effektem oświadczaia nam miłość swoje. To jest: Lubo Świeci
Pańscy w radości nieśkonzoney wtopieni żalić się wiecey y boleć nie
mogą/ Non erit amplius neq; luctus, sed nec vllus dolor; tes
dnąc że ná każde szere ząwołanie náše/ ná ratunek náš przybywá
ia/ iako y Aniolowie Pańscy. Tak prawowierna Teologia wzy.

XI. Oczwisty dowod tego z Pisma: Archaniol Pański Mi
chał Świecy stawia się za Królestwem Izraelskim/ przeciwko An
iolowi Książciu Królestwa Perskiego. Dan: 10. Bog oświadc
za się Ezechiaszowi/ że będzie bronił Jeruzalem/ dla Dawida slugi
swego. 4. Reg. 20. Doznała tego tak wielkroć razy Koroná
Polska: Król Rązimierz od Aniola Pańskiego przez sen x pewnio
ny o zwycięstwie/ zniósł Prusy z Masłaussem/ y Pomarzány: Les
sko Czarny tymże sposobem od Michała Świetego wtwierdzony/
pod Lublinem wyciął co do iednego złośliwe Jazwingi: Stánis
ław Świecy/ Rązimierz Świecy/ oczwiscie pokazawszy się Wojs
kom Polskim y Litewskim/ wielkie wiktorie z Nieprzyiacioli pos
stronnych przynosili. Wiemy mądra Pánno/ meżna Białogło
wo / Mulierem fortem quis inueniet? iakoś wielkie zwycięstwo
z Tatarów/ Pudykowi twemu opowiedziałá; zprowadziwszy do os
ney potrzeby dwóch Meczenników Pańskich Gerwazego/ y Protáz
żego/ ktorzy Wojsko Polskie widocznie przywodzili: pádło tru
pem ná plácu Nieprzyaciela tak wiele tysięcy/ á z Polaków y ieden
niezginął. Wiemy czegoś odwaga twoja dokazála w Węgrzech
Waleczna Heroino/ kiedyś rebellizántom przeciwko Oycu twemu
sprzysiężonym/ włásna ręká trzydzieści mieczow odebrała/ y Oyc
cá z niebezpieczeństwa onego szczęśliwie wiodła. Jeżeli kiedy /
teraz czas Amazontko Polska/ abyś odwagę twoją Oczwiznie y Ro
ronie twojej pokazała. Manum suam misit ad fortia. Wścies
tła Turcyja zakrwawionego męstwem Polskiem Książcá swego ro
gi/ ostrzy ná nas/ Lunatis ducit agmina peltis, Penthesilea fu
rens. Doświadczona we wśytkich przedtym niebezpieczeństwach
nászych Heroino/ Apprehende arma & exurge in adiutorium
mihi. Weźmi miecz y tarcza Naráśniewskiego Monárchy nášego/
Nara

Najásnieysza Monárchini Polska : dáy mu ássistencja obrony
twoiey/ przeciwko Nieprzyjaciolom powszechnym Krzyżá s. bądź
mu przewodniczka ná przyszley iáko y pierwsey Kámpániey do zwys-
cięstich palm : iáko Synowi Mátká/ wczyn Scutum impenetrabile
Achilleśa nászego. Pobłogosław wshyńskiemu/ ktory sie imieniem
twoim szczyć Domowi Najásnieyszemu iego. Et exurge in adiu-
torium mihi. Powstań ná pomoc moie: mowí do ciebie głos
Polskiey twoiey y Węgierskiey Korony/ & veni, y postap daley.

XII. Piąty głos masz mádra Panno/ głos naywyższej Ro-
ściolá Swietego Głowy/ y naywielebniejszego Stolicy Aposto-
lskiey w sprawie twoiey Kommissárza/ Surge, powstań. Należá-
ło záiste áby niewinności twey Paniejskiej/ do Korony sá. Páńskich/
nie kto inshy/ tylko Innocentius XI. niewinnego imienia Pásterz
powszechny kredsensował. Należáło áby czystości Dziewiczy/ do
Rościolá Páńskiego/ Lilie tylko droge stały. Dziwna rzecz/ kied-
y umiera Błogosławiona Salomea/ Mátká y Dobrodzietká
mieyscá tego/ ná ulubionej sobie Skále in lapide S. MARIE: tegoż
momentu pobożna iedná Białogłowa/ gózie indziej o kilka mil bez-
daca/ obaczy dwie Kolumnie wysókie; po ktorych Duszá pomienio-
ney Błogosławionej Mátki do niebá wstepowála. Gdyby po-
drabunie/ po stopniách / iáko Jakób Pátryárchs Anioły z niebá
zstepujące ; ábo iáko Romuáld Swiety Kámeldulow swoich do
niebá wstepujących widział/ toby ieszcze podobnieysza : ále po Ro-
lumnie wniść wysóko/ kto widział? Do tego dosyć bylo iedney Sá-
lomei/ iedná Kolumná do niebá ; czemuż y druga wystáwiono?
Ciebie tu wyznáczył ten sekret przezyrzenia Boskiego/ wielkich Ro-
lumnow wielka ozdoba/ Naywielebnieyszy w Chrystusie Infulas-
cie Láodycki/ ty Niebá tykájąca slawa/ cnota/ światobliwość
wysóka Kolumno y Lilio. Wystáwiłś w Rościele Boskim/ pierw-
szy wysoki Kolos Błogosławiona Salomea; wystáwiłś da Pan Bog y
te druga szerozłota Kolumnę/ przedziwná sluga Boska Runegun-
de. Faciam illum Columnam in templo DEI mei. Zaczniyże
szczęśliwie te światobliwa práca/ nieprzepracowány w Winnicy
Boskiej robotniku : ogłos światu ták dawno požadána/ Beáty-
fikácyey ták wielkiey slugi Boskiej nowiny/ Opus fac Evangelistæ,

mini-

mini-
low C
ella.
exiit

tel tw
opieki
cych
slawo
ozdob
popul
um,
castit
lá/ y p
wi/
Ch
a

ministerium tuum imple. Podáy rękę tęy Kłazecey wielkich Król
low Corce/ áżeby powstała. Tenuit manum eius, & surrexit pu-
ella. Áżeby się sława tęy po wszytkim świecie rozgłosiła. Et
exiit fama hæc in vniuersam terram.

XIII. Ostatni glos nasz madra Pánno/ glos własnych Co-
tek twoich/ Siostry Siostrzenice twoich; bez ciebie Matki/ Ciotki/ y
opiekunki swojej; iako osterociale synogarlice wstawicznie leża-
ły. Vox turturis audita est in terra nostra, surge. Powstań
sława Królestwa Polskiego/ Tu gloria Hierusalem. Powstań
ozdoba iedyńa ludu/zgromádzienia naszego/ Tu honorificentia
populi nostri. Quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tu-
um, Jes sobie meźnie y sercem nieustraszonym postąpił; eo quod
castitatem amaueris; jes się w czystości Panieńskiej tak zákochá-
ł/ y posłubiona czysta Pánna iednemu Oblubiencowi Chrystusowi/
despondi enim vos vni viro, virginem castam exhibere
Christo; jes in tego meźa znáć niechciáł/ post virum tuum,
alrerum nesciueris; dla tego będziesz blogostawioná ná
wieki/ ideo eris benedicta in æternum. Et dixit
omnis populus, fiat, fiat. Akrzyknął wshy-
tek lud/ niech się tak stánie/ niech się
tak stánie. Amen/ amen.



K A Z A N I E,

Przy Nabożeństwie podziękowania Pánu Bogu, za
skończenie y Procesu, y do Stołice S. Apostolskiej odesłá-
ny: w i práwie Beatyfikáciey, Wielkiey Sługi Chrystuso-
wey, Pátronki y Krolowey Polskiey Kunegundy Pánni,
y S. I ę D R Z E I A w Krákovie, w Niedzielę wtórą po
Trzech Krolách. R. P. 1687.

Nuptiæ factæ sunt. Specie tuâ, & pulchritudine tuâ inten-
de, prospere procede, & regna.

Gody stáły się. z Ozdoba twoja, y pieknościami twoja pospieszaj ná nie,
szczęśliwie pospęuj, y kroluj. Słowa wyjęte z przeczytáney Ewángel-
lii, y Psalmu 44.

B. Kunegundy wypráwá, posag, wniosek ná Gody.

1. Należáło áby ten, ktory wystáwiał ná Ołtarzu Párzskim B. Sáló-
mea; wystáwiał y Brátowa iey B. Kunegundę.
2. Poszczęścił Bog wielkiemu Prátatowi Kolumnie Liliei, Mikoláio-
wi Biskupowi Láodyckiemu &c. że się ná pięci Liliach
Świętych wspiera.
3. Idźcie Oblubienicá ná gody Báránkowe Kunegundá, z iákimże po-
sagiem, wypráwá, wnioskiem?
4. Idźcie w daleką drogę w iákimże stroiu? w Patniczym?
5. Mátká Bozka iák zylá ná świecie, iák Viator czy Comprehensor?
6. B. Kunegundá iezeli nie tylko iáko Viator; ále y Comprehensor?
7. Co zá posag bierze z soba ná gody swoje?
8. Co zá triumf y w poságu przynosi B. Kunegundá.
9. Co zá wniosek iey ná gody?

10. Iaka iej wyprawa?
11. Kolumna Kardyńat, słup Vbiczowania Chrystusowego, w Kościele S. Praxedy w Rzymie złożet.
12. Czemu B. Kunegunda do S. Mikołaiá tak nabożna była.
13. Czemu kiedy się traktuie sprawá Beatyfikácie B. Kunegundy, dwa kapeluśe Polskim Prálatom dáne?
14. Kardyńat Laurea B. Kunegundy Tutor Fiduciarius.
15. Zá żywotá y przy Beatyfikácie, cztery Ianowie, B. Kunegundzie asistunt.
16. B. Kunegundá idzie po koronę do Innocentego XI. która S. Stáni-sławowi Kánonizacya wymogła, v Innocentego IV.

I. **N**ależáto zgotá/ tak sie záiste godziło/ przy dżisiey-skei wesótych God occurrencei; abyś wierny slugo páński/ fidelis Servus: Pásterzu Owczárnie Chrystus-sewcy dżiwnie dobry/ Bonus Pastor: Aniele Kościoła Laodyckiego/ Angelo Laodice Ecclesie: tak na-leżało/ tak sie godziło; abyś przykładem wielkiego Patroná twe-go/ stánu/ kondiciej Pánienskiej Opiekuná y Strozá; wyposáży-wszy/ wydawszy/ ná Oltarzu Páńskim szczęśliwie wystáwivszy/ te pierwszá z miedzy Madrych Pánien/ vna de numero Prudentum, Matkę mieysca tego; nie tylko imieniem/ ale y rzeczą samá/ ma-drości Niebieskiej skárbnice nie przebrána/ Błogostáwiona SA-LI-MEA; należało/ abyś y te druga Orta Polskiego żadná máku-la nie zápruśona zrenice/ tymże sposobem wydał áwiatu/ wysta-wił Kościolowi/ wyposáżył Swietey Stolicy Apostolskiej/ Swiez-to od dawnych bez pámieci czasów/ Błogostáwiona Krolewna Węgierska/ Monarchinia Polska/ Kunegunde.

II. Pobłogostáwił ci obficie Bog/ dobrego v Chrystusá/ y v ludzi odoru/ Lilio/ Christi bonus odor sumus! Wydałeś/ wy-stawileś ná oltarzu Páńskim pierwszy kwiat konwaliowy/ Lilium Conuallium, Janá Kántego: wydałeś/ wystáwileś y drugi kwiatek polny/ Flos Campi, Stanisławá Kostkę: wystáwileś/ wydałeś y trzeci bisátorem liliowym/ przy Krolewskiej purpurze kwiat ozdobiony/ Inscripti nomina Regum flores, Błogostáwiona

włona Salomea : a nie za długo po niej/ Wileńskiego między Bracia
cia mnięysza strictioris Obiciuantia, Serafskiemu Oycu Janu
ciskowi przydał s Syna B. Symona z Lipnice. Wydał się wys
stawiać oto y te piata z między Wnogradow Węgierskich/
z między ciernia/ do Korony Pelskiej przeniesiona Lilia/ sicut
lilium inter spinas, Błogosławiona Kunegunde. O tacie to te
pieć podpory twoie/ prosto tu Ciebie samemu wyniesiona Kos
lumno! iatże to ozdoby twoie/ Ziemięskiego Rain kwieciem osypa
na Lilio!

III. Wychodzi oto podrożne błogosławieństwo odbierając
od ciebie/ na siedmgorny Watykan/ na wesołe gody swoje/ ad li
mina Apostolorum, ta Święta Patniczka. Czyni przenosiny
przed obecność Wikaryusza Chrystusowego/ godna Inotom swo
im/ należyta zasługom swoim wyprawa/ od ciebie wyposażona/
czysta Baranka między liliami pasącego się/ Oblubienica. A co
za posąg/ co za wyprawa/ co za wniosek na te Gody swoje/ na to
wesele swoje z sobą nieśie : Pokaze na chwale Boga w Troycy S.
iedynego/ na wystawienie tej Świętej Chrystusowej Dziewicy/
na pocieche wasze/ Ktorzyście do tej wyprawy iey/ praca/affektem/
nakładem/ usługą iakąkolwiek/ kiedykolwiek dopomogli. Be
dże to w Imię twoie Zbawicielu Świata/ y Niepokalanie pocze
tej Matki twojej. IEZUS MARIA.

*Gody stały się. z Ozdoba twoja, y pięknościa twa pospieszaj na
nie, szczęśliwie postępuj, y kroluj.*

IV. Idziesz meżna Białagłowo z dalekich kraio w twoich/
z zasypanych Ziperboreyskimi śniegami Sarmackich granic
twoich/ procul & de vitinis finibus : idziesz do wesołej Auso
nieny/ na wesołe Gody swoje/ do siedmgornego Miasta onego/ w
którym zasadzone są fundamenta Króciola Świętego/ funda
menta eius u montibus Sanctis: wylatujesz liliowej niewin
ności Orlico Polska na Opokę one/ Ktorey pięknie nie wzrusza
nigdy bramy/ non praealebunt aduersus eam : spiesz się Cor
ko Książeczka/ filia Principis, przed obecność Oycy powożonego/
Oycy niewinnego imienia; Dziewico sama/ Anielskiej niewinno
ści/ wieńcem ozdobiona. A w iakimże (pytam się naprzód) w
takowa

takowa droge twoje/ na te przenosiły twoje wybierał się skroin?
w Patniczynie: i tak oś zaś się nappodleyse odzienie/ grube i ciemne,
xbogiego/ pokornego Franciszka/ nad Królewskie Purpury wie-
cey powazala. Alec nicnalczatoby zgola/ abyś się teraz Patnicz-
ka/ Wiatoroka/ pokazywać miała; ktoraś ięszce żyjac na świecie/ iuż
po wielkiej części Komprehensorka była/ vt comprehendatis.

V. Jest pytanie nabożnych Teologow/ iezeli Niaswietśa
Matka Boska/ nie tylko iato Viator, ale też iato Comprehensor
tu na świecie żyła: to iest, iezeli istność Boska tu na ziemi zostas-
iac/ tak iasnie/ iako teraz w Niebie/ intuitiue widziata: Alber-
tus Magnus mowi: że miała statum medium inter Viatorem
& Comprehensorem. to iest y żyła na Ziemi/ y w Niebie istność
Boska intuitiue, oczywiście widziata: a zwłaszcza według zgo-
dnej wszytkich opiniey/ przy poczęciu Słowa Wiecznego/ y przy
porodzeniu tego; tey szczęśliwości widzenia Boga intuitiue, tak
iako w Niebie oczywiście Niaswietśa Matka Boska zażywała.
Jezeli zaś y po inſze czaſy/ taż Matka Boska Niaswiet: tegoſz o-
czywiſtego widzenia/ iſtności Boſkiej wieczniſzka/ Komprehens-
orka była; z wlaſczą w one ſzczęſliwa godzinę Niepokalanego po-
częcia ſwego/ y w godzinę weſołego Narodzenia ſwego; twier-
dzi to wſzony Mendosa/ tak mowiac: Jezeliſ rodzeceſie Dziatki/
na znał pierworodnego grzechu/ pierwszy glos wydała lamentu
y płaczu/ według Piſma Sap: 7 Et primam vocem ſimilem
omnibus emiſi prorans; tedyć na dowod niewinności ſwoiey/
Niaswietśa Matka Boska powinna była mieć wſzytkiego weſe-
la fruitionem, zażywanie; to iest / powinna była mieć widzenia
iſtności Boſkiej/ iako Comprehensor, deſkonate. Jezeli Słowie-
ce Sprawiedliwości porodzić ſwiatu miała/ tedyć go za wſcho-
dzeca Jutrzenka quafi aurora conſurgens, przy Niepokalanym
poczęciu ſwoim/ przy weſołym narodzeniu ſwoim iasnie widzieć/
iako Comprehensor powinna była. Ex te enim ortus eſt Sol
Iuſtitiae.

VI. Coż tu rzeczymy o tobie Panno Świeta/ czyliś ty na
świecie żyjac Wiatoroka: czy Komprehensorka była: wiemy to/ żeś
wielkim ciężarem/ ięszce w żywoćie ſtala ſię Matce ſwoiey/ dla

czego kiedy sie do ratunku Boskiego potrzwożona wdala/ wstyszy
na modlitwie głos w Kościele: że miała porodzić iedyna ozdoba
y pociecha świata. Patrząyże/ iakoś iuż na ten czas/ ięsze nie
widziałysy świata/ wielkaż Jnem ięsze w żywocie Marii swoz
iey wielkim/ w oczach Pańskich ścanela/ Magnus coram Domi
no: iakoś iuż na ten czas ad statum Comprehensoris, do widze
nia Boga/ oczywiście przejrzała była. Ledwoś co potym wysła
na świat/ a co żeś nappierwszym otworzeniem oczu twoich oba
czyła: Nappierwsza obaczylas/ y dobrze rozszalaś obecna przy
narodzeniu twoim Nasw: Marię Boską; kiedyś ja rzetelnemi
słowy/ tegos momentu wyscicia na świat twego powitała: Wi
tay Krolowa Niebieska/ Marko Krola Anielskiego. Janie/ Ja
nie Wielki/ głoście wołaiacego na pusz! na przyscie Nas
tki Boskiej skalesz zradości: a ta na przyscie icy/ iuż nie
tylko wesola; a lenad to nie czekałac lat/ iako ty/oto ja wsty wita/
oto mowi: Witay Krolowa Niebista: Ten takowy cud/ nie był
że to znał Status Comprehensoris, znał oczywistego iuż na ten
czas Widzenia Boskiego: Leży wpieluski wwiniona Dziecina/
odprawnie sie przy niej w potoku Miśa Świeta; aż ona przez cás
te ofiary Pańskie/ wlepione oczy w Niebo trzyma/ rozerwać sie w
onym widzeniu niezym nie da; a na każde słowo Iezvs MARYA,
we Miśy S. powtorzone/ wśniecha sie/ coś w wstach ruminiuie.
Nie byłże to Status Comprehensoris: Stan oczywistego iuż na
ten czas widzenia Boskiego: A owe wtrzyżowanego Zbawicie
la po kilkakroć zna słysane rozmowy: one na modlitwach zapas
listych wynikałace z iej ciała promienie: one jasności Niebieskie/
Lumina gloriae; nie byłś to Status Comprehensoris. Stan o
czywistego iuż na ten czas widzenia Boskiego: Jezeliś tedy ży
iac na świecie/ byłas światą Panno nie tylko Wiatorka/ ale też y
Luminis gloriae Komprehensorka; nadżicia nicomylna w Bogu/
że y teraz/ kiedy iuż patrząyś niezmrożonym okiem w twarz Troy
ce Naswietsey/ facie ad faciem, w Niebie; y tu na Ziemi po
odprawionej szczęśliwie Kursorrey twoicy/ doydzieś nalezytey ro
bie/ od tak dawnych czasow w Kościele powieszczanym Świetych
Pańskich Korony/ Patniczko/ oraz Wiatorko y Komprehensorko
Błogos

Bł
mih

ator
lana
ie w
za M
stni
zent
pon
wyr
glor
depr
Cno
kow
ski/t
żył;
fy. l
cum
Pos
mag
ślad
Form
wa
ma
arm

odw
susa
zwie
że n
abo
życia
carn

Błogosławiona. *Cursum consummaui, in reliquo reposita est mihi Corona iustitiae.*

VII. A coż w te dziścięsa droge twoie Błogosławiona Włótko y Komprehensytko? co na te przynośiny twoie Niepożalana Oblubienico y Siostrę? Sioror Sponia? co na te Gody twoe? te wciote/ pierześa z Między Panno? co za Posag bierześ? co za Wyprawę/co za Wniosek nieśieś? abyś sie z nim przed Namieszkaniem Pańskim/ przed Oycem powszechnym Corto Kozeca prezentowała kłia Principis? Nie summy srebra y złota/ argenti pondus & auri. Ktoregōś sie przez ślub dobrowolnego wbostwa wyrzekła: nie perel/ ani drogich kleynotow/ nie stroiow Białogłowskich wielkie inventarze/ ktoreś ty zawśe pod nogami posdeptane miała; ale nieśieś z soba przy niewinności Panieńskiej Cnot świątych/ odwagi heroicznych skarby niezliczone. Sywanożwał znacznie na rozumiezdrowym/ wielki alias Pijorym Rzymi/ kiedy sobie Grachorum Matkę/ dla tego tylko mniey powaszył; że z wielkimi Cnotami/ nie mnieysze w posagu liczyła tryumfy. Malo Venusinam, quam te Cornelia Mater Grachorum, si cum virtutibus affers & numeras in dote triumphos. Aktory Posag wielkży Stanu Panieńskiego/ iako jednā cnotā? Dos est magna nubentium virtus. Ktory Wniosek ozdobięyszy? iako nad własnym ciałem/ nad samym soba tryumfalnie zwycięstwo. Fortior est, qui se, quā qui fortissima vincit. Ktora Wyprawa zacnięysza? iako żadna światowa rzecz nie nakłoniłoney palma stateczności. Per obitantes cateruas, explicuit sua victor arma.

VIII. Ktoś tu wysliczy wszytkie tryumfy twoie/ wszytkie odwagi Heroiczne twoie/ Mężna Białogłowo? Kochanek Chryśtusow/ sioś niepożalanej Matki Boskiej/ y sam Panieńskiej zwierciadło czystości/ virginem virginem commendavit, mowi: że wszytko/ cokolwiek sie sprzeciwia: na świecie Duchowi/ iest abo pozedliwość ciała/ abo pozedliwość oczu/ abo wyniosłość życia. Quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, concupiscentia oculorum, & superbia vitę Przez

ćwko

ciwko tym nieprzyjaciolom ponęchnym/ iakożś wolowała/ i
 koś odważnie stawala/ Meżna rozumu zdrowego/ pod władzą
 Ducha czystości/ Panno mądra? dochowałeś niezwydley nie-
 winności Pannieśkiej/ wśród gorącego ognia/ ślubna Matka
 Kowi Diewico; iako on krztał w płomieniach palających nieśpa-
 lony/ rubus ardens incombutus. A nie wielkiś to Posag twoy
 melizneś to tryumfy twoie na te gody twoie/ Panno Świeta!
 Numeras in dote triumphos. Wzgardziłaś Królewskim pro-
 dzentem dla Chrystusa/ Wilczy/ Purpury Królece/ o ziemi rzuci-
 las: wszystkie błaski swiatow/ chwaly/ wyniosłości/ dostatk/ stre-
 ie/ skarby/ concupiscentia oculorum & superbia vitæ, za gnoy
 obrzydlivy poczytałeś/ omnia arbitratus sum ut stercola:
 pboga/ wzgardzona/ fluga nayuboższych/ naymizerniejszych żebras-
 kow/ poniektem jednym tak na tronie Królewczym/ iako y w Za-
 konnym życiu/ w wszystkich bydź chciałaś/ tanquam purgamen-
 ta huius mundi facti sumus omnium peripluma; a nie wielkiś
 to Posag twoy melizneś to tryumphy twoie/ na te wesole Go-
 dy twoie/ Panno Świeta? Numeras in dote triumphos. Co
 wielka ślanelas między cieniem niewymownych przeciwności/
 między onemi strasznemi potwarzami/ obelgami nieznesien i/ na
 niepokalana niewinność twoie gwałtownie biłecemi: ślanel-
 las wszystko cierpliwie znosić/ wszystko skromnie/ pokornie przyis-
 muiac/ iako rozkwitła Zierychonska róża? iako lilia między os-
 tępem kolacym nienaruszona/ sicut lillum inter spinas. Onicoś-
 śacowańś to posag twoy! niezłozoneś to tryumfy twoie/ na
 te wesole Gody twoie Diewico S! Numeras in dote trium-
 phos. Tu uważć słusina: Jezeli żyć na świecie/ tak bogaty
 Posag cnot tak odważnych ta Heroína/ tak wielkimi zwycięs-
 twy zalecona/ przed Bogiem y przed ludźmi liżyła; iakie tam w
 Niebie od Oblubieńca swego/ odbiera teraz Qiano dotalitium,
 iakie one Dotes liczy/ o których in supplemento 3. par. D. The-
 Q. 95. ar. 5. a te są Vitio, Comprehensio, Fruitio, Widzenie
 Boga/ Ogarnienie/ Żyzywanie nieskończoney Dobroci jego
 niepojęte.

IX. To Posag twoy Panno Świeta/Specie tua: a Wniosek
 twoy/

twoy
 wac
 data
 pols
 na
 pols
 stat
 Pano
 dzieś
 wilk
 Swi
 godn
 es vi
 stich
 za ży
 przyz
 gress

tua
 twoi
 Mas
 ie/ n
 twoi
 ta tr
 stater
 wnie
 rym
 te w
 ku ni
 nieśi
 Bost
 gnist
 ochlo
 stem

la S

twoy/ który nieśleś Oblubieńcowi twemu/ który miał prezentować Namieśnikowi iego na Opocę Kościoła powszechnego zaśnadać/ taki y tak wielki jest : Ráchował go wielki Zistoryst Polski/ iedyny Eleynot Kapituły Krakowskiej/ y wyliczył : że już na ten czas kiedy on żył/ ta Thaumaturga Lechia, cudotwórczyną polską/ ośmndzieśiat umarłych do żywota przywróciła/ sześćdziesiąt ślepych oświeciła/ piętnaście więźniów/ między ktorými był Paweł Biskup Krakowski/ z ciężkich łańcuchów w wolność/ siedmndzieśiat ludzi różney kondytyey w chorobach nieuleczonych wzdrowiła. Wielki/ nieoszacowany Wniosek twoy na on czas Panno Swieta! a do dnia dzisieyszego ktoś go wyrachuje : kto wyliczy godnie? Multae filiae congregauerunt diuitias, tu supergressa es vniuersas. Wielkie czytamy/ wielkie słyszymy cuda SS. Panny ślicz teraznieyszego wieku : ale wstawszy na wagę łaski twoiej/ y za żywota y po śmierci tak wielom oświadczone/ iakoś ci nie przyznać Panno Swieta : żeś ty iedną przewyższyła. Tu supergressa es vniuersas.

X. To już y posag/ y wniosek twoy Panno Swieta. Specie tua & pulchritudine tua intende. a Wyprawa na te Przenośiny twoie/ na te wesole Gody twoie iaka : Dosyć dobrze opatrzona. Miał naprzód Błogosławiona Patniczko w tak daleką drogę twoją/ na te wesole Przenośiny twoie Passaporto, świętey sprawy twoiej Process ; wsiłnym staraniem Naywielebnieyszego Delegata twego/ pilnością Officialistów urzędu iego wywieziony do statecznie/ skończony prawnie/ zabezpieczony y wydany urzędownie. Prospere procede. Miasto bordanu Pielgrzymńskiego/ ktorym byś się w tej podróży twoiej ad limina Apostolorum, na te wesole Gody twoie idac/ bezpiecznie wspierać mogła; miał oto tu niebu samemu statecznemi w Kościele Bożym zasługami/ wyniesioną Kolumnę; która cie prowadzi szczęśliwie/ iako ona lud Boski do ziemi obiecanej prowadząca Kolumna : zostając ci oognistym oświeceniem w nocy/ a we dnie obtoczystym od upatu ochłodzeniem wśedzie. Per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis.

XI. Jaki to dziwne sporządzenie Boskie/ purpurat Kościół łaski Świętego Kardyńala Kolumnę/ tę Kolumnę/ przy ktorej był w

biczos

blęzowany Zbawiciel światła/ dziwnym sposobem wywodził z Jeruzalem; y wprowadzona z weselem do Rzymu/ w kościele świeżey Prąreidy Panny wystawił. Patrzamyś: a wos drugi teyże Familiey Cnot nieporównanych Jusiula/ Kolumna y Lilia: wkoronowany liliami przy Purpurze Krolewstkiey filar Korony Polskiey Runegunde/ do tegoż Miasta wyprowadza/ przy nabożney przystości dzisieyszey/ vt dux esset itineris vtroq; tempore. Pismo mowi.

XII. Co to jest: że ta Świeta Panna/ ięszce w pieluszkach/ ięszce przy pierśiach zostaiac/ a iuż wyzayny posi Mikolaja S. we Erze dy y w Piatti/ raz tylko zaym aiac pokarmu/ obchodzila: Co to jest: że z Śanktu Korczynskiego do kościoła Mikolaja S. na modlitwie necna giesion ychodzila; a opozniwszy raz tamże na modlitwie/ oblokiem z nieba otoczona/ przed oczyma ludzkimi ukryta nazad powrocila: Co to jest: Widziela iuż na ten czas w duchu/ że Kolumnie nieba tykaiaca/ że Mikolaja/ iako kiedyś przystości swoiey strożem/ tak y teraz przewodnikiem Swiatobliwosci ad Sancta Sanctorum, do Swiatnice Swietych Panskich otrzymać miala. vt dux esset itineris vtroq; tempore.

XIII. A to/ czy nie dla twoiey Bog sporzadzil wesoley Wyprawy Panno swieta: że tegoż czasu/ kiedy cie Stolica Apostolska przez wywiedzione Processy / do korony swietych Panskich wzywa/ veni coronaberis: dwa oraz Kapelusz/ dwie Purpury Watykańskie/ nie widanym przed laty przytladem w Koronie Polskiey rozświecily: Tobie to Panno swieta/ twoiey to podroźney Wyprawie Patniczko Błogosławiona/ trzymam w weselem Godom niepokalana Oblubienice Chrystusowa/ Panno Miadra/ te szczególność/ te ozdoba/ nieba sporzadzily. Pudyś sie szczególnie/ Prosperé procede! wnidz się Vestalis virgo na Capitolium wyskoc/ wspieraiac sie na rękach tych dwuch Eminenciey Krolewstkiey Pralatow: za manudukcia ich/ za przewodem ich/ niepotknieś sie w tey drodze nigdzie. In manibus iuis portabunt te, ne forte offendas.

XIV. Przy tych podać bráccio/ wezmie na perelę wystawienie Panieliskiey między swietemi Laurecia twoiey Kardynal de Laureca: przedtym w Zabitie Zakonnym Braciszek twoy mnieyszy:

teraz

teraz w Purpurze Królewskiej Fiduciarius Tutor tuus. Siostrzeń-
skiej sprawy twojej opiekun poufały. Puydziesz szczęśliwie/ Pro-
spere procede.

XV. Nałonec/ iakoć żyłacey Præcursor Domini, przewo-
dził Chrystusow/ w nazywiekłych trudnościach zawsze asysto-
wał/ wśedzie droge torował: iakoć Kochanek Pański In Euan-
gelista/ osobliwa przychylnosc często oświadczał: tak y teraz dziś
wonym sposobem sporządził ci Bog dwóch Wielkich Imow; aby
cie w tak dalekiej drodze konfułowali/ abyć przytomna wśedzie
assistentia czynili. Puydziesz szczęśliwie pod protekcya Na-
śniewskiej Tarce/ Niezwyciężonego Monarchy Jana Trzeciego!
Popłyniesz fortunie pod żaglem Jasnem Oświeconey Nalezy/
Jana Stolicy twojej Pasterza dobrego. Predko da Pan Bog
obaczysz sie w porcie bonæ spei, predko dasz o sobie znać: In
splendoribus Sanctorum detentio mea. Już też w iasnościach/
w splendorach Swietych Pańskich odpoczynek mój/ zabawa moia.

XVI. Idź je tuż idź w Boży czas/ z tym Posągim twoim/
z tą Wyprawa twoia/ z takim Wniośkiem twoim/ na te weszle Go-
dy twoje/ na te zdawna oczekiwane przynosiny twoje/ niepotal-
na Oblubienico Chrystusowa/ Miatoro y Komprehensorko Bło-
gostawiona. Specie tua, & pulchritudine tua intende prospe-
re, procede. Idź w Boży czas/ abyś odebrała Korone Swia-
tobliwosci twojej/ z tak Głecą Niewinności Imocentego XI.
ktoraś żyć na świecie/ Stanisławowi Swietemu Miecznikskiej
stwierdzenie Korony/ v Imocentego IV. wyjednala; idź y ty po
korone. Currite vt comprehendatis. Idź w Boży czas. prospe-
re, procede. Odbierz Korone/ accipe Coronam. y w niej po-
wroćwsky do nas/ iak n typrzedzey; panny nam/ opiekuy sie nami
przed Bogiem szczęśliwie. Prospere procede & regna. A my
głębokim upadnięciem serca/ dziękuiac Bogu w Troycy ieo-
dynemu za Process/ dziś o to szczęśliwie skończony;

prośmy o dalszy w tej świętej Sprawie nie mniej

szczęśliwy progress; prośmy/ aby sie te w

oczach naszych wesole Gody stały.

Nuptiæ factæ sunt.

A M E N.

K A Z A N I E,

Ná pierwszą Vroczystość Błogosławioney Kunegundy Panny, w Dzień szczęśliwego ześcia iey 24. Lipcá. Dekretem S. Stolicy Apostolskiey R. P. 1690. Dniá 17. Grudniá vczynionym, y wydánym, do obchodzenia náznáczona: W Kościele Pánien Zakonnych v Świętego Iędrzeiá w Krakowie. R. P. 1691.

Ecce Sponsus venit, exite obuiam ei.
Oto Oblubieniec idzie, wynidźcie przeciw niemu.

B. KVNIGVNDÁ, Oblubienicá ná tryumfálnych Godách:

1. Przychodzi B. z Rzymu, niesąc Diplomá Korony SS. Pániskich.
2. Ieszczesná nas wołać trzebá, abyśmy iey drogę zaśli?
3. Niebędziemy tak nikczemni, przyimiemy iá wszyscy mile.
4. Czemuś to sáмого tylko Oblubienicá przyście obrwotuiá?
5. Jedno to iest Oblubieniec co Oblubienicá.
6. Iak bytá z Oblubieńcem swoim Chrystusem ziednoczona?
7. Żadna rzecz się nieználáz-tá, ktoraby iá od Chrystusa oddalitá.
8. Czemu Syn Boski z Panny zaślubioney národziel się, czemu umieráiac Pannie iá oddat?
9. Czemu pierwszy raz przyśedłszy wdichości nágody swoje Syn Boski, czemu drugi raz przychodzi zobwotánieniem?
10. Kto záhećcił sercá náše do przyjęciá Błogosławioney?
11. Wiákiey assystencyey przychodzi Święta Panná.
12. Idu z nią naprzód Pátronowie iey Germázy, y Protázy?
13. Święty Mikotáy, y Stánisław S. á Piotrowin iego co robi.
14. Święty Władysław Prádziad, S. Ludwik Wnuk, S. Iádwigá Bábká, S. Elzbieta Ciotká rodzona, B. Sálomea Stryieńki.
15. Iáko to Święta Fámilia Błogosławioney Kunegundy.

16. R 0

16. Rodowitość bez cnoty nic nie jest.
17. Sámá Błogostániona idzie między Świętym Janem Krzciścielem y Ewangelistą.
18. Zánia Święta Klará Mátká, y Święty Fránciszek Oyciec.
19. Wiákiey że sámá ozdobie, wiákiey Aureoli.
20. Iákimże iá tytułem potkác, Krolowy Sáby, Eslery, czy inšych.
21. Naywiększy tytuł: oto Oblubienicá.
22. Iáko iá Orzet Polski przyimuie, iáko Stany Koronne, Miásto Stołeczne, y Corki iey Siostrzánki włafne.

I. **W**zrychodzi oto szczęśliwie do nas / Ecce venit ! po
 odprawionej trzyletniej peregrinacyey swoiey ad
 Sancta Sanctorum, do Swiatnice wšytkich Swiá-
 tości ; ad limina Apostorum, do Stolicy Apostols-
 kiej, ta ktora żadnego Domu Bożego / gdziekolwiek sie obroci-
 lá / wtey Kursoryey śmiertelney / nigdy nie minelá ; y owšem choć
 daleko zdrogi było / do Kościółow Mátki Bożej / bosemi nogami
 przez ostre ciernia / przez kámienia twarde / z cieńtim subtelnych
 stop zranieniem / ścieśki torowálá. Erunt praua in directa, & a-
 spera in vias planas. Ecce venit ! powraca z niebotycznego Wá-
 tykánu / siedmiá gor swietych vgrontowanego / Fundamenta
 eius in montibus Sanctis : miosac Diploma ná Korone Swiá-
 tych Páńskich / Dekretom Swietych Obrzedow Wzgedu sobie przye-
 sadzona / y zdaniem Nayswietšego Namieštniká Chrystusowego A-
 lexándra VIII. wtwierdzona ; tá ktora Krolewskie Purpury / Eia-
 žecé Mitry / y Máieštaty ich Narašnieyške / dla samého JEZUSA
 Chrystusa Oblubienca swego o ziemie rzuciła : Regnum mundi
 & omnem ornatum seculi contempsit, propter amorem Do-
 mini mei Iesu Christi. Ecce venit. Idzie do włafności / do
 Dziedzictwa swego Narašnieyška Miłostíwa Páni : do vprzeymie
 wiernych Rad y Poddanych swoich / Wielowładna Monárchini :
 ná Máieštat swoy splendorámi SS. Páńskich nád wšytkie iáśności
 ziemskie nierownie ozdobiony / szczęśliwie wštepuie / Máta Oyc-
 żyžny / Synow iey nieodrodných opiekunká / iedyna Polškiej We-
 giera

gierskiej Korony podpora y ozdoba. Luxq; salusq;. Ecce venit. Oto idzie/ oto wozach naszych ta pierwsza z Madrych Pasiennstawa/ vna de numero Prudentum: ta Lilia wszrod lata kwitnaca/ wszytkie naymedrzych Salomonow splendoru/ wiscey daleko y obficiey przewyszacaca/ nec Salomon in omni gloria sua, iuz oto w ziemi naszej z dozyrzalym swiatobliwosci swey owocem/ szczeniwie wszytm pokazue sie. Flores apparuerunt in terra nostra: terra nostra dedit fructum suum. Ecce venit. Oto idzie.

II. A ieszeż wolac na nas trzebá? clamor factus est: aby smy tak wielkiemu gosciowi droge zachodzili? exite obuiam ei? y ieszeż dluzey honoriu iey/ slawiey przez tak dawne czasy nieczes mnie zamedbaney/ gnusui Endimionowie wszyscy a wszyscy zajaz piac bodziemy? Dormitauerunt omnes, & dormierunt? Zawas tui Boze/ zeby tak twardy mial opanowac letargus/ gulych zas wse nad wszytkie narody/ w wprzymey ku Panom swoim obfer wanczey Wrodzonych Polakow na ktorych pierstach zasypiac Krolowie ich/ y Korony swoje bespieznie skladac zwykli. Niepaz dnie ta makula na umie Polskie/ aby sie z Pania swoiz/ nieprzyimuiac iey wzciecznie/ obeysc nie po ludzku mieli: iako sie stalo Panu nad Pany/ Monarze swiata Naywzszemu; ktory gdy przyshedl do wlasnosci swoiey do dziedzictwa swego/ poddam tego wlasni nieprzyteli go; ale z oczyszczo domu tego Betleem/ z Miasia Dz widowatego/ do stajnie miedzy bydlo bezrozumne/ Mzdrosc wies czna/ Syna Dawidowego/ Syna Bozkiego/ ludzie slepotaleni wyrzucili. In propria venit, & sui eum non receperunt. Non erat ei in diuersorio locus

III. Non obtusa adeo gestamus pectora. Zakamialosc taka/ nieludzkość taka niezaydzie sie w sercach naszych/ Panu/ Opies lunko/ Miatko/ Dobrodzieyto naka/ Gospodze do nas szczeniwie powracajaca/ przychodzaca. Jaka cie radosc/ z iatim weselem przyimowali Przodkowie nasi z Wegier/ z mowiona Boleslawowi Wstodliwemu Monarze Polskiemu Oblubienice/ albo raczey Sioz stre/ Et soror & coniunx; z niemniej y teraz/ y owsem potye siac kroc wielka/ serca w radosci rozplywajacego wprzymosciu/ powia

powieść cie / potać / przyiać / do własne go Dziedzictwa twego / z
tej drogi twojej świętej powracając / wprzemyślnie w tym słuszny
y poddani twoi chcemy. In propria venit, & sui eam recepe-
runt. Ecce. Obaczyś oto Święta Panno wracającego prze-
ciw tobie / z winnym od Młajestawo Młajasnyych homagium,
koronowanego Orła Polskiego : podadzać rękę / y asystować bez
da SS. Panscy / Korony swoje z Koroną twoją jednogazy ; wfty-
skie Stany Koronne potaigacie Młacke Oyczyzny / Pania Opiekun-
te Korony Polskiej : Cortki y Siostrzanki twoje / wchwyga się stop
twoich / Młacke Rarmiciełke / Dobrodziejke swoje / Sundatorkę wi-
tać beda : daś wftykum v siebie miejsce y audiencia / przymieś
ich zarliwy efekt y ochota : wftykiemu Krolestwu Polskiemu za-
witaś wesoło szesławie. w Imię Panskie.

Ecce Sponsus venit, exite obuiam ei.

IV. Już się triumphalis pompa okazała Wrocyście Wę-
ścia Ingressu na wesołe Gody / potazania się na Młajestacie naja-
śmierzych Splendorow SS. Panskich / Oblubienice Chrystus-
owej Miłosciwey Młajasnych Pami naszey / Młacki Dobrodziejki
Opiekunki naszey / z miejscą rufą. Ecce venit. A czemuż Oblu-
biencowi tylko samemu / trzylitwy applaus przy takiej okazji sy-
nia ? Oto Oblubieniec idzie ? Czemu o jego Oblubienicy milga ?
Wdyć one w tak piękny pogódie tak dorodne Panny / nie tylko
samemu Oblubiencowi ; ale oraz y Oblubienicy jego z zapalonemi
świątłami drogę jasły były : accipientes lampades suas obuia-
uerunt Sponso & Sponzæ : dla czegoż teraz Oblubienice przystę-
nie opowiedzia / ale tylko o samym Oblubiencu mówia : Ecce
Sponsus venit.

V. Wiadomy prawda da przyczynę / y powie : masculi-
num concipit femininum, i. illa verba s pueri ff. de V.S. Przy-
staje na to Cyprjan Święty / De disciplina : In masculo similitu-
dine significatur & femina, imię Oblubienica zamysła w sobie Oblubie-
nice imię. Theolog podnosi się rozumem / y bogomyślnym
afektem od ziemi wyżej ; a wazywa co miłość prawdziwa / nies-
kazitelna może : powie z Doktorem Anielskim. I. 2da. quart.
28. art. I. Amoris effectus est vno. Ściutek miłości jest jedność /
zjedno-

Zjednoczenie. Nierozdzielne to są rzeczy/ Oblubieniec Niebieski y Oblubienica tego: miłość ona nadprzyrodzona/ miłość Boska tak ich serca krepnie/ tak wiąże y łączy; że ich rozrywać rozdzielić/ niepodobna. Wważył to Hilarius S. y powiedział na to miejsce: Sub nomine Sponsi, intelligitur Sponsa; ob intimum amorem non poterant à se mutuo separari. Pod imieniem Oblubienicy/ rozumieć się ma y Oblubienica; dla serdeczney/ szczeray Boskiej miłości/ niemoga być od siebie rozdzieleni. Jezeli Pismo świadczy o Sichem Książciu/ y o Dinie Corce Jakobowej/ że dusza tego z Eliiona była zmię; & conglutinata est anima eius cum ea. A o Jonacie powiada: anima Ionathæ, conglutinata est animæ David: Dusza Jonaty z Eliiona była z duszą Dawida: coż mówić o miłości Boskiej: kiedy sobie dusze ludzkie za Oblubienice bierze/ i taka tam jedność nierozrywana zachodzi: i taka inhaesio amantis in corde amato, być musi: według pomienionego Doktora Anielskiego/ tamże. art. 2. Co Apostoł chcąc pokazać mówi: Qui adhaeret DEO, vnus Spiritus est. Ten który jest z Bogiem zjednoczony/ ieden jest duch/ ieden jest z nim thnienie. Vnus Spiritus est. Kiedy tedy/ à potiori denominatione, ogłoszynie/ że Oblubieniec idzie; y Oblubienice oraz przysięcie obecne opowiedzia. Ecce Sponsus, Ecce Sponsa venit.

VI. Coż rozumiecie słuchając moi/ czy ta nie była iedno a iedno/ ieden duch/ iedno thnienie/ vnus Spiritus z Oblubienicem swoim: ktora sobie ięszce w żywocie Matki zostająca/ do służby swojej/ y ku czci imieniu swojemu przeżył/ ex vtero vocavi te; obiecawszy modląc się gorącym affektem w Kościele/ Rodzicielce iey Maryey/ Cesarza Konstantinopolitańskiego Alexego Corce/ a Beate czwartego Krola Węgierskiego pobożney małżonce: że ten cięślarz wielki/ który z niemalym zmieszaniem swoim nosił; miał być y swemu/ y pobliskiemu Narodowi/ wielką sławę/ ratunkiem powynym/ y pociechą nieomylną. Et praesidium, & dulce decus.

Nie byłaj ta iedno z Oblubienicem swoim/ ktora tylko co wyślana świat/ zaraz Matki tego Najszybsza pieniem onym Oblubienice Pańskiej/ hymnem Kościoła świętego powitała: Witaay Krolowa Niebieska, Matko Krola Anielskiego. Ave Regina caelorum.

lorum
zawit
niemo
mnien
Szcz
owe n
gęści
głosz
tey s
gze/ t
la dil
Coż r
te ani
Statu
wysob
Gnyd
głow
swoim
nie/ n
tus est
V

ga pe
drzec
ny/ k
tak s
spirit
od w
dzkie
smo
dzi/ y
choza
śmier
li z lu
ktora
warz

lorum. Owe potym wlepienia ogzu w niebo/ w pieluski iefgze
zawitey dziecin/ przy Matkach swietych; owe namiechania sie wejote
niemowlęcia/ na każde stodkich imion **I E Z U S M A R I A** w spos
mnienie: owe przy pierśiach przykładem Swietego Mikolaia we
Strzody/ y Piątki raz tylko żązywając pokarmu/ posty zachowane:
owe na słuchaniu Mhy swietych/ y chwale Boskiej po wielkie dnia
części godziny strawione: Psalmow/ y innych modlitw codzienne
głosen wyniosłym spiewania: niebyłyś to wdzięczniście iefgze
tey swietych Oblubienice z Oblubieńcem swoim niebieskim serdecz
ne/ nierozdzielne/ złączone potężnie ziednoczenie. Adolescentu
la dilexerunt te nimis. Qui adharet Deo vnus Spiritus est.
Coż rzekę kiedy podraśtaiąc wiśńteczności spraw swietych/ ani nās
te ani nā owe strone nienakłonioney/ iako Palmā niebā tykająca:
Statura tua assimilata est palmae. z cnoty w cnocie postępując
wysoko/ ibunt de virtute in virtutem, śtanela nā placu heroiz
cznych odwag przeciwko ciālu/ czartu/ światu/ tā meżna białos
głowā: coż rzekę iako nā on czas z niepokalanym Oblubieńcem
swoim wśytkā siła/ wśytkim sercem/ całym duchem nierozrywā
nie/ nierozdzielnie ziednoczona zawsze bydz chćiałā? Vnus Spiritus
est.

VII. A co sie znaleźć mogło nā świecie takiego/ coby te dro
ga perle/ vnionem Jubilerowi quarenti bonas margaritas, wys
drzec kiedy miało: ktory tak obojętny miecz mógł bydz zaostrzo
ny/ ktoryby był zmógł ducha tey oddzielić/ od ducha Oblubienicā
tak ściśle zma ziedn ozzonego. Pertingens vsq; ad diuisionem
spiritus & animæ. Potka zarāzonego brzydkiem tradem człeka/
od wrzodow prawie wpul zgnielego/ y dlatego od społeczności lu
dzkiej przez wyrzuconego: bierze nā woz swoy/ samā wrzody one
śmierdliwe/ żaćiekle/ ocieta/ zawięzule; gdy sie Fraucimmer brzy
dzi/ y znosić tego nie może; ona samā tym zwietsza miłościā y o
chota/ mizernemu żebrakowi onemu służy; niebojąc sie żadney
śmiercielney zarāzy/ y cłkowości nieznając w sobie żadney. Strze
li z łuku swawolny Żołnierz Piotr/ vgodziwszy w samę szyję/ tey
ktora go do Chrztu trzymała swiety Matki swojej; chca go to
warzystwo macowym przeciwko złości wzruszeni żażaleniem/ okrus
nie

Emie na śablach roznieść za to ; nietylko go wyprasa/ nietylko żywo
dozjesny daie/ ale y nawrocenie do Pana Boga/ y pewna zbawienia
tęsta jedná. Quis nos separabit à charitate Christi? non mors.

Amielskie między ludźmi wzlawszy przed sie pomieszkanie/ nie
połalane Dziwictwo/ niepołalanemu Barankowi: oddac pragnac/
wstawicznymi postami/ nieśpianiem/ ostrą włosiennicą: dyscipliną
mi/ aż do wylania krwi/ subtelne ciało dręczy: wstydlwego Mał
żonka wprzeymościa/ samego Spowiednika zdaniem/ dwóch Kro
lestwo požadaney nadszcie / ozdoby y podpory rozkrzewieniem/ naya
mney sie nieuwodzi. Non vita. Wściekle psy/ zaiadły Ceiberus/
zboyce swoje y grassownik: noene piekielny Pluto/ Babe froga dia
bel wytworcie/ przepuszcza przeciw Pannie Swietey; aby ia od
nawiedzania Szpitalow/ y w nich niedznym talikom wslugowa
nia/ y innych niewypowiedzianych wzynkow miłosierneych/ spraw
swietych odstrąsył. Quis separabit? neq; Angeli. Kroles
wna z Dziadow Nad Dziadow Naisniemych/ atavis edita Regi
bus: Monarchini: narodu na wszytek świat sławnego/ Domi
na gentium: Czemu przeciwko/ powadze Stanu swego na dwor
rze Rodzicom swoich bedac/ wmyslnie drogic haty pluje/ speci/ że
by tym przedzey iako uż niezgodne w bogim dane byly: Czemu uż
tron osiadaiać Polski/ podlego bardzo Pani/ wdowiego Panną
odżienia zażywa: Czemu Poddanym swoim nie Pania/ ale sluz
bnica wkładzey potrzebie/ ecce ancilla: Czemu Sierotom wszy
tkim Opietunka/ wkrzywionym Oradownikta/ wszytkim Dobro
dzieyta naysiosternieysza zostacie/ Sluzebnikom swoim sluzys/ Sier
strom/ y Cortom Duchownym nayspodleyse wslugi y roboty z reku
ich wymunie: Neq; principatus. Czemu ięszce/ pod zastona cie
mney nocy zapomniawszy nalezytego wzjasu na Pałacach Pan
skich/ do Szpitalow/ aby chorym sluzyla; do Rosciolow Panstkich/
aby tam w wężeniu miłym chwale Bogu oddawala/ wychodzi: a
kiedy ia Slence na modlitwie obeszlo/ wkręta pod mgla/ aby iey
nikt niewidzial/ do swego sie Potoku wraca: Czemu nadto/ Eie
do Biskup Krakowski Pawel/ Zakonnice iey Panny konjektuje;
ona między Wdowami/ Panna niepołalana bedac/ blogosławie ne
swobierze: a oto bez zolci zdrade/ kiedy ia Spowiednik srofuie/
mle

Wiele to bardzo od niego przyjmuję. Quis separabit? neq; virtutes
Wytworność strojów białogłowskich/ mundus muliebris,
Starczy / Kłopoty z Domu Rodziców wyniesione/ ozdoby od
wstydlwego Oblubianca ofiarowane/ drogie nośenia/ perły/ dia-
amenty/ (o iakie to pęta/ iakie w dobrowolną niewolę białogło-
wskich oczu y affektów zachęcenie!) tknęłyś się kiedykolwiek serca/
tey pierwszey z między najmiedzych: post aurum non abiit. Co-
kolwiek ochadośwa/ cokolwiek tu ozdobie swoiey zgodnego/ by też
najdroższe było/ miała; wszystko to na w bogie/ na ludzkie załonne/
na ozdobę Domów Bożych hojnie wydawała: manum suam a-
peruit inopi. Wszystkie te doczesne rzeczy/ te wiednym momenta-
cie gasnące złota/ pereł/ diamentów błaski/ przez od siebie zaryzując/
za gnoy poczytała. Quis separabit? non instantia. Mo-
dli się gorącym do Boga affektem/ aby zamordowanego niewin-
nie Bratunka tey Jędrzei ożywić miłościwie raczył: widzi że się
uż na twarzy umarłego żywość pokazuje/ że duch przysiępujący
martwe rozgrzewać pocyna ciało; poznać oraz z obrócenia
Bożkiego/ że powrociecie się do żywych zabitego/ miało być zro-
żanem krwio wielkim między Bracia rodzone: Fraterno madu-
erunt sanguine: wstepnie pożądaney pociechy/ za wola Bożego za
dobrem pospolitym idzie. Quis separabit? neq; futura. Wez-
zwana z Polski od Rodziców swoich/ aby ich nawiedziła/ dośledzły
w duchu/ że się na Rodziców tey niektorzy zdrajcy/ w domu Pawła
Starosty Węgierskiego zasądzi/ aby go zabili; wnidzie niespodzia-
nie Runegunda wdrzwi/ y tak zaraz samym wyrzuceniem zdrajce-
one Pania swego zmieści; że tey do roku trzydzięci już dobytých
Szabel/ dziwnie przestraszeni oddawszy/ przez zasadzkę one Krola
nienaruszonego w nureczym przepuścili. Per instantes cateruas
explicuit sua victor arma. A czemuż oreza onego na zdrajcow
samy nie obraca? Non lex æquior vlla est, quam necis artifi-
ces arte perire sua. Neq; fortitudo. Względem ciała tak wy-
sokie Wrodzenie/ tak wdzięczna y wszystkich serc chwytaiąca przy-
wstydzie Pánienskim wroda/ in genui vultus Virgo, ingenuiq;
pudoris: względem ducha tak wysokie niebieskie oświecenia/ wia-
domość rzeczy odległych/ tajemnych y przyszłych; tak dziwne łaski

Boskie/ one poufale z Chrystusem w obrazie iego wtrzyżowanym/
y z Najsławszemu Matka iego/ nie tylko wewnętrzne rozmowy/ in-
terna colloquia; ale y zmysłom powierzbownym słuchających/ pász-
erzających podane/ przez wynikające jasności y niebieskie promienie;
podniosłyś co wprochu głębokiego wpołtorzenia ponurzona Oblus-
bienie y wżennice tego/ ktory powiedział: Discite a me, quia mi-
tis sum & humilis corde. Wżcie się odemnie/ iako iestem cichy
y pokornego serca. Słodki Bernard na to mieysce: Non dixit,
Dilecti a me quia sobrius sum, aut castus, aut prudens, aut ali-
quid huius modi; sed quia humilis corde. Hac enim est sum-
ma & compendium suae doctrinae, suarumq; virtutum. Nie
rzekł Chrystus wżcie się odemnie/ iako trzeżwy iestem/ abo gysty/
abo roztropny/ abo iako według tego inśy; ale żem pokornego ser-
ca. To bowiem iest zebranie/ ten Summariusz nauki iego/ y cnot
wśytek iego. Tak wyśoko wymięsiona/ super excelsa statuens
me, wdziwnym wpołtorzeniu y pogardzie samey siebie głęboko się
ponurzała; za naypodleykie pomiotło/ za najsławszemu grzeźnice mie-
dzy wśytkiemu pozyczała się/ nieodstępując bynamnię od tego/ kto-
ry na się wziął grzechy nasze: peccata nostra ipse portauit. Quis
separabit? neq; altitudo.

VIII. Kiedy przychodź na świat Syn Boski/ chciał wro-
dzić się z Panny/ a czemuż Niezowi zaślubionej? ad Virginem de-
sponsatam Viro? żeby iey od ięzyków śarpiących było wchroś-
ne Pamiensstwo. Ne lapidaretur a ludis vt adultera, Święty
Hieronim mowi. Kiedy tenże Syn Boski zchodź z światu/ Ge-
muż też Matka swoia niepokalana Panna samemu Janowi/ nie
Magdalenie/ nie inśym przytomnym zaleca/ oddać? chciał żeby
niepokalana Matka Panna/ nie winśey/ ale tylko w Pamienskiej
opiece zostawała. Matrem Virginem Virgini commendauit.
Nie mogła wielka przepaść otworzyć się/ wielkie profundum, gles-
bokosć niebezpieczniejsza wiru swego/ os voraginis, rozedrzyć na
Panne Świętej; iako kiedy na niewinność iey/ złość ludzka tły
wśiękle/ ięzyki iasgurtce zaśstżyła/ exacerunt linguas suas si-
cut serpentis. A Panna Święta co/ w tak lekkie rozumienie w lu-
dzi podana/ tak głęboko w takie błoto wdeptana? nie do wskazie-
nia

nie się na złość ludzką / nie do wywodów takich niewinności swojej ; Ego autem cum mihi molesti essent inducbar cilicio, humiliabam in ieiunio animam meam, & oratio mea in sinu meo ; ale do umartwienia samey siebie / do gorącej modlitwy : potę samo nich o niepotalanej niewinności tej świadectwa nie wydało ; pokazano ją w światłości niewymownej (wszak in criminalibus, potestina bydy luce meridianā clarior probatio) Inquisiteurowi na doświadczanie tego zeznamu. Quis separabit ? neq; profundum.

Wesławu niech wymyśląs pomienioni wyżej Nieprzyjacieli / nie wiem jakie sposoby : nich wszystko zprowadzą przeciwne stworzone rzeczy ; aby oderwali od udnosci z Chrystusem Oblubienicę tego ; nie wstąpią. Non praualebunt aduersus eam. Wszystko sturmy by napotrzebnie się straci. Nec creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Domino nostro.

Tak nierozdzielnie zjednoczona z Oblubienicę swoim / tak w spolney kompanii cudzi się za Barankiem wdająca się wśędzie / sequuntur agnum, quocunq; ierit ; teci y do nas spolnie z nimże idzie. Ecce Sponsus, Ecce Sponsa venit, exite obuiam ei.

IX. Ale ciesz się słusna / y o msa nad to spytać się przyczyna : Gomu przyście Oblubienica obwołana / Ecce Sponsus venit ; a Oblubienice tego nie przekonują / przyście tej mgłofa : Przyszedł Oblubieniec dusi naszych na pierwsze gody swoje / które mu Ociec tego niebieści z naturą ludzką / z Róścielem tego świętym sprawił. Fecit nuptias filio tuo : przyszedł epulnocy w wielkim wciśnieniu wszystkich rzeczy / dum medium silentium tenerent omnia, omnipotens sermo tuus à Regalibus sedibus venit. Coż się stało : tego własn / jako użotym wyżej namiemono / nieprzyjęli go. Sui eum non receperunt. Reorzy to byli tacy niedzuczni / co Paź na nieprzyjęli swojego ? Sui według prawa nazywają się najbliżsi Krewni / in recta linea descendentes, Synowie / Wnuczy. a o raz napierwsi do Dziedzicwa heredes Successorowie / iure iuratis, czym l. libetorum ff. de V. S. Toż rozumie Augustyn S. y Chryzostom / jako wyklada Tomasz S. sui, id est carne coniun-

Ai, Pokrewni. Potwierdza tego Żeno Świety/ serm. de fidei
verit: mówiąc o Pańu: Nobis est sermo, quem venerantur
externi, sui carpunt. My (prawi) mówimy o tym/ którego śanus
iz/ cza obcy/ dalecy; a swoi bliscy Krewni śarpia. Sui eum
non receperunt. Co y sam Zbawiciel przyznał/ mówiąc do Kres
wnych swoich: nemo Propheta acceptus in Patria. Nikt nie
może bydź wzięty y swoich/ nikt w Ojczyźnie swojej mile przyjęty.
To raz. Przychodzi drugi raz/ tenże oto nagody swoje z Oblubie
nicą swoją włożoną także o pulnocy/ media nocte; gżemuż z wiel
kim okrzykiem/ clamor factus est, gżemuż zgłosnym obwołaniem/
Ecce Sponsus venit? Temu/ żebygo także znowu kiedy z swoją
Oblubienicą idzie/ nie potkało/ iako przedtym od swoich tak blisko
sobie Krewnych/ nieuśńanowanie; żeby się niewiadomością/ iako
by bez opowiedzenia przyśedł z Oblubienicą swoją niewymawia
no; dla tego wołaiz/ clamor factus est, ecce Sponsus venit. A
gżemuż przecie y tu/ kiedy spólnie z Oblubienicą Oblubienicą przy
chodzi/ nieprzydają: Ecce Sponsus, ecce Sponsa venit? nie trze
ba wołać/ nie trzeba trąbić na nikogo/ kiedy Oblubienicą idzie:
imie samo iej/ wspomnienie samo iej/ pomyślenie samo o Młacie/
Dobrodziejce/ dobrotliwej Opiekunce/ ciągnie do siebie wśys
tekich; nie tylko swoich Ziemków/ Krewnych/ ale y obcych/ by naye
dalszych: do powitania iej/ do potkania iej/ ducha w każdem go
rącego/ aby wyleciał przeciwko niej/ wzbudza śkutecznie. Spi
ritus & Sponsa dicunt, veni.

X. Ktoż was nieodrodne tej Młatki Cortki/ was kochane
Śiostrzanki pobudzał do tego/ jeście wślawicznie zapaliście pragnie
nia wasze/ modlitwy wasze/ przygotowania wasze/ do Oblubienicą
niebieskiego zająłaly i; chcąc kiedykolwiek wstysheć te śczęśliwa nos
wine: Ecce Sponsus, ecce Sponsa venit, Oto Oblubieniec z O
blubienicą swoją Młatką naszą/ do nas idzie/ Spiritus & Sponsa
dicunt. Duch wasz gorący affekt ku Młatce Dobrodziejce serdes
gny/ te pragnienia/ te wzdychania/ vota suffragia wewnętrznie
wzbudzał; nie inśa pobudka iaka/ nie zawołanie iakie powierzo
chowne. clamor factus est. Ale nie tylko wy czyste potomstwo tej
Młatki/ casta generatio, wprzezymym affektem wyśkarżującym z ra
dosci

dości sercem/ exultauit Spiritus, gotowiliście się na przyjęcie tey
lecz oto wszyscy a wszyscy/ nie tylko Miasta tego mieścancy Ciuitas
omnis; mieylko lui, ziemianie/ rodacy tey własni; ale y obcy wſzy-
scy/ wſanować Pánia Niałśnieyſza/ opierunke y Dobrodzieyſza
miłoſciwa wżęć/ ozdobić iak naywiſtſzemi honorami pragna w-
biegaia ſie/ Hanc turba Quiritium certat tergeminis tollere ho-
noribus. A coż ich pociąga do tego? affekt przeciwno dobroćli-
wey Páni/ wierność wprzeżma przeciwno miłoſciwie pánuiacey
Monarchini/ ſłonność y wſanowanie winne Mátki/ Patronki/
Opiekunki/pieczoluiacey przed Bogiem okolo wſelkiego dobra ná-
ſzego/ Panney/ Goſpodyniy/ In propria venit, & lui eam rece-
perunt.

XI. Gdzieſtu teraz obroćć pilne oko/ gdzie wważaiacy w-
myśl ſłonić? Quid dicam prius? czy na te/ która do nas w Mía-
ieſtacie Splendorow przytomnych ſobie SS. Pańſkich przychodzi?
czy na tych którzy ia potylaia/ którzy przychodzący droge zachos-
dzą. Exite obuiam ei. Tyś naypierwſze ogu náſzych ſwiatło/
Lumen oculorum noſtrorum: tyś Cel wyſtawiony winney ob-
ſerwancyey náſzey: tyś wpragnionych na przyście twoie affektow
náſzych/ ſamá iedyna ochłoda: ty przed wſyttkiem z kompani-
twoia ſwieta wſtań poſaż ſie w oczach náſzych: ty ſie pierwſza O-
czyſznie náſzey przy dziśieyſzym tryumfie twoim/ z Niałśnieyſzym
Mieſtatem twoim Páni Monarchini náſzą prezentuy/ Lucem
redde tuæ Dux bona Patriæ. A ktoż w tak wdzięczney niebieſkim/
tak dziwney ziemſkim mieſćiancom poſażał ſie kiedy okazałości/
towarzyſtwie/ aſſiſtencyey? iato ty iedná Panno/ Mátko/ Páni/
Goſpodze/ hera, heroina, meżna Białogłowo: dlażego wſzyſcy
pytać ſie muſzą. Quæ eſt iſta quæ progreditur, vt caſtrorum
acies ordinata. Coż to ieſt za ingres/ co za przysięcie Goſcia tego/
ktorego Mieſtat tak ogromny/ iako był Woyleſa dobrze ſpráwio-
nego. Vt caſtrorum acies ordinata.

XII. Ecce. Oto kredenſia tey/ Corteccio gymia/ ducunt
agmen triumphi, dway Waleczni z poſrodku niebieſkiey Kawá-
leryey/ z Woyleſonych tryumfuiacego Roſciola/ na obronę Koró-
ny Polſkiey/ za goracemi do Boga modlitwami Swietey Panny y
Páni

Páni deputowani Wodzowie. Gemini Tyndaridæ Iucida sidera, Gerwazy Swietcy/ y Protazy/ Mieczennicy Panscy. Rtorzy w Roku 1266. kiedy Swarno Kiaz Ruskie/ przybrawszy do siebie Pogranicznego Poganstwa/ wtarczal z wielkimi Woyskami aż do Lubelskiego Kráiu/ y tam wielkie spustoszenia/ y morderstwa ludzi okrutne czynil; pokazawszy sie na modlitwie nieprzestannej/ Błogosławionej Pannie/ y oney rozkazawszy; aby Pudyska z Woyskiem tego/ o zwycięstwie nieomyślnym vperwila; w sam Dzień Wroczystości ich sławny/ 19. Miesiaca Czerwca: kiedy Nieprzyiaciel wśtkeimi siłami na Woysko Polskie nastapil; pokazali sie widocznie przed szkami Polskimi w białych paludamentach/ przyswodząc ich/ y Nieprzyiaciela na wśtke strony tak potężnie rżąc; że podawşy poniewolnie tyl/ y herokie Polá trupami zaślawşy/ samego Wodza swego niesławna śmierć/ złość swoje y okrutność dobrze zapłacił: a z Woyska Polskiego (dziwne sprawy Boskie/ y tych SS. Patronow naszych cudowne dzieło!) y eden szet nie zginął. Ci tedy Żolnierze świeci z Mausoleum swego/ Etoce im ta Swieta Panna z Pudyskiem swoim/ w Kościele Katedralnym Krakowskim na wieczną pamiątkę/ y dziełczynienie za takie dobrozdzieystwo wystawiła y nadała/ powstaşy; sławia o to na usluge tryumfuiacey/ ktorzy nieomieszkali na ratunek woiuiacey; niósąc z sobą one zwycięskie trophaa, y z tak wielu Nieprzyiacioli Koronnych/ uż y przedtym pogromionych/ odebrane znaczne lupy, Sicut qui inuenit spolia multa.

XIII. Tudzież za temi pokázują sie dway wielcy Insulacii/ Mikolay Mireński/ Stanisław Krakowski/ Biskupi. On zaraz od pieluch Swietey Dany Nutritius, Karmiiciel/ y wdalşym wieśtu opiekun czuly/ dobrocliwý wspomozciel: Tutor & adiutor: Etoce mu ona iefcze przy pierśiach Macierzynskich/ posły tego obserwuiąc służyć zaczęła: a potym do Kościołow tego nie tylko w dzienne godziny/ ale y podczas ciemnych nocy/ z Doktorow Pańskich na modlitwe wżeszala; ośbliwy sinál duchowny wetym inaydując/ żeby tego za Patroná/ za Opiekuná swego ośbliwego miała: Etoce sie powśhebnym Sraznikiem/ y Opiekunem Scanu Pamiątkiiego odezwał/ y pokázal/ Pater atq; custos. Ten zaś drugi pozmniąc

mniać na to/ że mu Korony Mieczyskiej v Innocentego IV. Pá-
stierza Należyteż ztwardzenie zjednala; że Depozit tego z grobu
własnymi rełami podniosła; y łzami z serca w radości rozplywała
tego pochodzającemi/ hojnie przez czyste zrzemice wylanemi/ obmyła;
wcalowawszy nabożnie/ Delegatowi do tej sprawy/ Stolicy Apo-
stolskiej Nuncyusowi/ imieniem Opizo podala: z tej Korony zło-
tej y kleynotow Rzyż do Kościoła swego Katedralnego ofiaro-
wany nosząc; y nim wszytkiemu Królestwu Polskiemu/ y Węgiers-
kiemu/ błogosławienstwo/ przy dzisiejszym Świstej Panny in-
gresie triumfalnym dając/ na słuch wszytkich do niej mowi: In-
gredere in requiem tuam. Wstępuy ścieśliwie na wspanoienie
twoje/ do lożnice Oblubienca twego/ na swiate Oltarze Kościoła
Polskiego. Tu & Arca Sanctificationis tuae. A ty y Droży-
ść powstęchna w Domu Pańskim v błogosławienia twego. Tu
& Arca Sanctificationis tuae. Tak mowi A Piotrowi trzymaj
w ciebie stop Biskupa S. co? oglada sie/ y liczy tak wielkie sequi-
to za Światej Panny idących post currum triumphalem, kon-
frontując ich z rełstrem od wielkiego Długosza w Historiey swoiey
napisanym; to jest osmdzieśiat wmarłych/ iako y sam wskreśzo-
nych: śesćdzieśiat ślepych oświeconych/ piętnaście więźniow z o-
kow y podziemnych tarassow/ wzwolnionych; ktorym Biskup Krá-
kowski Paweł przodknie: siedmset oboiey płci ludzi/ od cieśkich y
niezlezonych chorob vzdrowionych. Patrząc zaś na tak wielkie
gnuny Duchownych/ Zakonnych/ y wboгих ludzi; tak wielkie huf-
ce Wdow Sierot/ y wroźnym wterapieniu bedących; a wszytkich
śgrodobliwoscią Pańską y affektem Macierzynym hojnie opi-
etrzonych/ dzięknie sie: y niemogąc zrachować dostatecznie wszy-
tkich/ tak summa rachunku swiego zawiera: Ascendens in al-
tium captiuam duxit captiuitatem. O iako to postąpiła na wy-
soki stopień w Kościele Bożym między SS. Pańskie ta Ludotwó-
czyna Polska Thaumaturga! tak wielkie za soba prowadząc gnia-
ny/ śmierci kiedyś y wszytkich inśnych przygod wielkich niewolni-
kow; a teraz wolnych sobie y swoich slug wiernych. captiuam duxit
captiuitatem: tak wielkie donatiwy wszytkim potrzebującym
wydając dedit dona hominibus: a wszytkim gdzieśiatowiek o-
brodza

brodila hojność swoje oświadczaiać/ wſytkim reke dobroczynną
podaiąc/ palmas tuas extendit ad pauperem, wſytkich potrzeb
by wſytkie/ na rekach ſwoich zápisane máiać. In manibus meis
descripsi te;

XIV. Já temi záraz ſtawa Prádziaď B. Pánný S. Wládyſł
ſław Król Węgierſki/ wielka ſwiątobliwoſcia y dziwnemi Cuda
mi/ nie tylko przy Grobie ſwoim w Wáradyniu; ale y tu w Pola
ſze w Koſciolách/ Kápliacách/ ná czeſć ſwoie wyſtawionych/ ſta
wony. Przy nim Ludwik Król wic Sycyliſki/ z Játanu S. Franci
ſka Biſkup Tołoſſy/ Wnuć z Máryey Corti Stefań Brata Ro
dzonego teyże B. Pánný. Z nimi ſpolnie ſtawa B. Salomea/
która wypielegnowaſſy rekami ſwemi ná Dworze ſwoim/ záraz
od pieluch kochána Wychowánice ſwoie; á wpiáciu lat Pánienka
potajemnie do Polſki Grzymiſławie Máłce ſwoiey wydaſſy/ Ro
dzoneimu potym ſwemu Pudykowi o Rodzicow tey Oblubienicy
zmowiſſy; do chovánia czytoſci Pánienſkiey z Boleſławem
wſtydliwym/ iáko ona z Kolomanem Seryem tey ſkutecznie zácha
ciwſſy; do Heroicznych zá tym cnot/ y Jákonnego życia/ ták zna
czney Fundácyey Pánien Bogu poſlubionych/ doſtatecznie zápra
wiſſy; á po przenieſieniu ſwoim do Oblubienca niebieſkiego we
dwadzieſcia lat czter/ umieraiaca Świeta Pánná nawiedziwſſy;
y wcieſkłoſciách rozſtaiacego ſie z ciałem ducha miłe wciekſzywſſy/ á
do Oblubienca ſwego niepokalána duſha tey záprowaździwſſy: przy
bywa oco/ y ná dziſieyſſy tryumf/ z Babuſia tey S. Jadwiga Trze
bicka ziedney; y z Świeta Elżbieta Landgráwia Liotta/ to ieſt
Oycá tey Bele rodzona Sioſtra. Trzy te Grácy niebieſkie Charis
tes ſwiete/ ſpolnie Wnućka/ Sioſtránte/ Bratánte ſwoie pro
wadza/ y Oblubiencowi tey prezentuá: aby odebrała w domu ie
go/ w Koſciele ſwietym tego/ zgotowána ſobie Koróna od Pána
ſwego! Accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit.

XV. O iákie to wrym obraźie/ ták wielu á wielkich SS.
piekne z cnotá Máiaſnieyſzego wrodzenia zpokrewnienie! virtutis
ſanguiniſq; nexus! iáko cudowne ſwiątobliwoſci niezwygá
ney w ták wielkich Máieſtarách/ Pánſkich rozrodzenie! O quam
pulchra eſt caſta generatio cum claritate! Jáko to ziednego

drze

Drzewa Winnego wiele złotych látorośli! iak wiele doyrzálých
gron zrodzonego ná wieczne Gody Wina! de genimine vitis in
regno DEI.

XVI. Idźcieś teraz/ wynościeśsie/ iakto chcecie naywyżey/
wszystkie rodowitości/ zpokrewnienia/ ziemskie! iactes & genus &
nomen inutile. Choćbyście byli y samemi Gigasami naydoros-
dnieyszymi/ naystawnieyszymi/ naystarodownieyszymi/ Gigantes
potentes à saeculo, viri famosi; postaremuscie wy Gigantes
super terram, a według Poety terræ Filij: ziemianie/ że nie rzekł
gliniarze prości/ de limo terræ. Na coż sie to przyda tak długie
pokrewnieństwa/ zpowinowacenia prowadzić y wywodzić linie?
Kiedy krwi Naisnieyszey Purpury czarna Sepia z tego życia speści.
Quid prodest sanguine longo censer, si coram Lepidis male vi-
uitur? Vt cunq; defecere mores, dedecorant bene nata culpa.
Kiedy ná enoście zeflo; zlych spraw obelżenie/ przedko by Naisnieys-
ze zgási prozienie. To iasność Naisstatow Páńskich naypra-
dziwsza/ erit lux vera! Nie iakto lystawica ozy tylko przerażająca/
abo zaráżająca/ a zaráz nielgaca/ micat & necat: nie iakto gwiaz-
dy spadające/ lubo ná moment świeca/ stellæ candentes, & caden-
tes; ale to iasność godna Naisnieyszego naywyższego tytułu/
która światobliwość życia/ od samego Oycá światłości descen-
dencya swoie prowadzi/ Descendens a Patre lumen. to Pro-
zienie/ ktore przez znos z samym Bogiem jest zpokrewnione.
Sed ex Deo nati sunt.

XVII. Tak Święta/ a światu niewidána/ iura pudorq; &
coniugij sacrata fides fugiunt aulas, ná Palácach Páńskich ro-
zrodzona Parentela/ hereditas sancta Nepotes eorum, przestaj-
wszy przed soba; w tej stopy zaráz następuje Oblubienica święta/
Ecce Sponsa venit: między dwiema dziewostebami Słowawcielo-
nego/ Vox clamantis, parate viam Domino: In principio erat
verbum: między Aniolami w cieie Janem S. Chrzcicielem/ ecce
ego mitto Angelum meum; a S. Janem Ewangelistą Anioła-
wi Páńskiemu rownym/ conseruatus sum. Jako sie to pie-
knie (patrząmy ieno) iakto zgodnie/ y wygodnie nátych dwóch
Systrych Liliach/ wspiera ten niezwiady ná wszystkie wieczność kwiat

Dziewięć Gysłości! Faciamus ei simile adiutorium. Jaka to
 piękna Kompania niepokalanych Pameń za Barankiem idących!
 Virgines enim sunt & sequuntur Agnum: ten go potężnie Ec-
 ce Agnus DEI; a ten na Gody jego Gysła Oblubienice gotuje /
 venerunt nuptiae Agni, & vxor eius pręparauit se. Obadwa ży-
 łaacy na świecie byli osobliwie przytomni / y żywiliemi zawnę
 Serożanni Opiekunami: obadwa odchodzący z świata pokaz-
 wsi się / z Błogosławioną Salomeą powrotnie / droge do Oblu-
 bienia torowali: służna / aby z ktora uż spólnie królują na niebie /
 tryumfujące na ziemi asystencja czynili / y marszałkowali jami.

XVIII. Idzie tudzież za Naraśniętą Cortą / między wieś-
 ksemi na niebie światłami / niemięć iasna; nie imieniem tylko / ale
 y tak wyśokiemi przed Bogiem zasługami; y owsem między świe-
 eno iasnymi naraśniętą Młotą / claritas DEI, Klara Świecia.
 Spólnie z nią Synów mniejszych wielki Oyciec / Serafin ziemski / Vi-
 trzowanego Zbawiciela Obraz żywy Franciszek S. Ta / Kochana
 Corta swoje zaślubiwszy jednemu Mężowi / żeby przy dzisiejszym
 tryumfie Gysła Panna oddała Chrystusowi / despondi enim vos
 vni viro, virginem castam exhibere Christo: ten dożekawszy
 się takley po nieodrodney Jedyńagze / y tak wielkley pociechy / żeby
 iey dał błogosławieństwo Oycowskie: Benedicta est tu filia a Do-
 mino DEO excelso, prę omnibus mulieribus super terram.
 Przybył na ten czas obecny / ten Oyciec Błogosławiony / kiedy Pans
 na S. jedyny Senix Polskiego y Węgierskiego Królestwa / rara a-
 uis in terris; przeżywszy lat 66 na ziemi / do Słońca nieprzeżytey
 wieczności wlecieć vśilnie pręgnąc; w gniazdie swoim te obowiaz-
 zki smiertelne prochem zaśypać poczynala: przybył mowie na ten
 czas obecny / ten świętego Pokolenia Mniejszego Oyciec święty:
 ktoremu aby rum wczynili / aby miejscę wstąpiły Corty iey na ko-
 ło stojące / kiedy raz y drugi rozkaze / a owe się pytały przyczyny:
 niewidzicieś prawi kto idzie: mam oto gością w siebie tak wiel-
 kiego / mam w domu moim Oycę mego. est mihi namq; domi
 Pater. Jako tedy temu Senixowi przydał ognioy Serafinowych /
 żeby nie tak obumarl / iako w miłości Boskiej wpytel zplonal: y
 zruinas z włości swoje zostawiwszy na ziemi / żeby do Centrum swe-
 go / do

go / d
 swoic
 dysie
 dzi e
 gotai
 mitte
 gorac
 quid

doná
 splen
 zuies
 gisab
 wfiyt
 narch
 fizer
 hata
 lewsk
 Byllu
 gnos
 iakos
 dnos
 Za on
 ledwo
 nice n
 tates
 le.
 zimn
 wia/
 wodzi
 lia w
 dalia
 tezy n
 pulch
 glow

go/ do Słońca sprawiedliwości/ do światła z światłości zperzen
swoich wyleciał; tak tedy sie z popiołów swych uż otrząsnął; tier-
dy sie na siedmgornym Watykańie szczęśliwie odrodził; przycho-
dzi tenże Serafin/aby przy tak wielkim tryumfie Jedyńaczki swojej/
gorące wesołości ognie na wszytek świat rozpalil: Ignem veni
mittere in mundum, żeby sie ożiebly świat przykładem iey/ do tak
gorący/ iaka ona palala miłości Bożkiej/ skutecznie rozpalil. Et
quid volo, nisi vt ardeat?

XIX. To ia tak wielka SS Pánstkich prowadzi asystencya;
i ona sama (z pyta sie kto żeby ia tym snadniey/ w takich ná tolo
splendorach Świętych Bożych wpáttrzeł y rozeznal) wiadum póka-
zujesz ná tey publice swojej stroiu? Omnis gloria eius, Filia Re-
gis ab intus, in fimbrijs aureis circumdata varietatibus. We
wszystkiej ozdobie/ we wszystkich chwale swojej/ iako Krolewna/ Mos-
narchini Naráśnieysha/ stawa dziś wozách naszych/ wbránowaniu
szerozłotym dziwnych kolorow niebieskich. Paludament iey/
stara triumfalna/ Bieior Pánienstkiej niewinności/ Szarlat Kro-
lewstka Erwia wybornie świetny/ światobliwość náráśnieyshy.
Byssus & Purpura indumentum eius. Mestwo/ y dziwne wdzie-
czność odzienie iey. Fortutudo & decor indumentum eius. O
iakoś to Orlico Polska wyleciawszy aż do Słońca twego/ tak doros-
łość twoja odnowila! renouabitur vt Aquilæ iuuentus Tua.
Ja owe pogárdy samey siebie/ za owe lichy odzieży podłości/ studze-
ledwo naypodleyshy/ nietylko Krolewnie zgodne: za owe włosie
nice ná gołym ciecie/ y inshé vmartwienia: gloria eius ab intus:
także teraz iako Słońce przyodziana jasnością/ mulier amicta so-
le. Ja owe bosych nog aż do Erwi/ tak od ośtrości drog/ iako y od-
zimna przykreto czestokroć zranionych wdreczenia: za owe obus-
wia/ tedy ie posłuszeństwo nosić kazało/ y pasa powiekszenia; przy-
wdzialas oto fiate wszystkich wdzięczności Twóney/ y złote sanda-
la wzięlas/ induit se vestimentis iucunditatis suæ, induitq; san-
dalia pedibus suis. wchodząc ná triumf swoy dźsięshy. Pá-
teży ná co Oblubieniec Twój niebieski/ y mowi do ciebie: quam
pulchri sunt gressus tui in calceamentis, Filia Principis. Ná
głowie meście wieńiec od Oblubienca sobie obiecany. Dabo tibi co-

ronam vitæ. Dami Koronę żywota: to iest/ zawsze kwitnaca y
nigdy nieginaca. Pytaia sie nauki Boskiej Professorowie/ iezeli
oproc Korony swietych Panskich/ ktora sie zowie Aurea; to iest
zaplata istota w Krolestwie niebieskim/ abo wesele owo niestona
zone/ w ktorym rozplywa Dusza wmielbiona/ dla tego ze iest z Bos
giem swoim na wieki zlagzona: Aurea est prmium essentielle
seu gaudium, quo quis de coniunctione ad DEVM gaudet. Sup
plemen. D. Thomæ q. 96. art. 1. iezeli mowis opocz tey pomia
nioney Korony/ iest inhy wieciec niezwiady/ Swiety Panskim
zgotowany/ ktory sie nazywa Aureola. Zgodnie naucaia/ ze iest;
a nie tylko ieden/ ale ieszcze troisty; a kazdy takoby Laurowy: bo
zwyeczcom tylko samym/ to iest Miecznikom Pannom y Dokto
rom naznazony. Miecznikom ze Tyrannow na Wiare swieta
nastepuacych zwyciezyl: Pannom ze ciata plomieniste zapaly/
wstydem y nieprzelamana cnota wygasily: Doktorom ze przez
nauke zdrowa/ chytręgo weza zdrady niewiadomym/ aby nie biza
dzili pokazali/ y samego zdrayce przemogli. Coz tu rzecemy? zy
li dzisieysza Błogosławiona Heroina ta Miezna Białonłowa/ o
procz Korony złotey nazwaney Aurea: opocz tey ktora Pannom
samym należy Laureole zwyciestkiej; niezasluzyla sobie y inhey
Aureole triumfalney palmy: Niewylala ona wprawdzie krwi dla
Chrystusa/ bo temu okazyey niebylo; lubo serce gotowe na to za
wsze zostawalo: ale wycierpiala przez cale zycie lat szescdziesiat y
szesc przeszlo/ dla Chrystusa tyle; ale do Mieczenskiej otrzymania
Laureole za dosyc bylo. Sluchaymy Hieronima Swietego/ in
cap. 7. ad Corinth. Maior est victoria Virginum, quam Ange
lorum: Angeli enim sine carne viuunt, Virgines in carne tri
umphant; in Angelis enim virginitas necessaria in Virginibus
spontanea & libera, ob solius Sponsi celestis amorem existit.
Wietke iest prawi zwyciestwo Panien/ niz Aniolow: bo Aniolow
wie bez ciata zya/ Panny wciele triumfua: bo w Aniolach Pá
niestwo zobowiaztu/ w Pannach zdobrowolney chaci/ dla samego
Oblubienca niebieskiego milosci zostae. Wyrazniey do rzeczy na
shey. Augustin S. de Agone Christianorum. Inter omnia Chri
stianorum tormenta, duriora sunt pralia castitatis; vbi conti
nua

dua p
kami
woyn
zy. D
quia
Nie z
Mecz
wicad
iest ch
skroni
reola
Wyft
mien
Bogu
choro
dami
samem
nauz
nowy
niesm
coron
splend
ma D
bedzie
iestat
imien
dman
znayn
wiele
nie ty
niedor
oleyko
zony
zney

hwa pugno, & rara victoria. Miedzy wszytkiemi Chrześcian me-
kami / naynieznośnieysze sa wtargki czystości; gdzie wstawnia
woyna/ a rzadka wygrana. Jezęże wydatniey Swiety Ambro-
ży. De Virg. lib. I. Non enim ideo laudabilis est Virginitas,
quia in Martyribus inuenitur; sed quia ipsa Martyres facit.
Nie ztad prawy Pánienstwo ma zalecenie swoje/ że sie w swietych
Meczennikách/ Młodziankách onych niezliczonych/ y inshych dzie-
wicach krewo swoje za Chrystusa leiaczych znayduie: ale dla tego
jest chwalebne Pánienstwo/ że samo Meczennikow czyni.

Jezeli tá pięknie dosyć przypadła/ do czystych swietyy Pánny
stroni Aureola Meczenśká; iakoż trzecia przydać sie niema Lal-
reola Doktorśká/ Wiemiec Laurowy Nauczycielom należyty.
Wystawila tá pierwszą z mądrych/ vna de numero prudentū, zna-
mienitą škole cnoty (iako Theodoretus in Theophilo Klastory
Bogu poświęconych nazywa) opatrzywszy iá/ ták znaczeni na wy-
chowanie ták wielu osob/ Bogu sie oddaiących na służbę dochos-
dami: y samá wniey Mistrzynia zostaiac nayspierwszą/ nie słowy
samemi; ale przykładem náuczała/ y do tad przez swoje następcy
náucza drogi sprawiedliwości: qui fecerit & docuerit: eo raz
nowym kwieciem/ wtym Ráiu ziemskim rozkwituiącym/ wieniec/
nieśmiertelna Laureole swoje odnawiaiac przesłowie. Dabo Tibi
coronam uitę.

XX. W tákiej y ták wielkiej Swietych Pániskich Asystenciei/ y
splendorách Náiestatu iey naraśnieyszych/ przychodząca do nas Pá-
nia Dobrodzieyśka/ Matka/ Opiekunka wszytkich miłościwa/ iakoż
bedziem witáli: co za tytuły/ co za Elogia, dostojności iey/ Ná-
iestatowi iey we wšem rowne znaydziemy/ y oddamy? Potkamy iá
imieniem Krolowey Saby/ mądrze bardzo z mądrym Salomonem
vmawiaiącey sie? godna zaiste jest tytułu takowego/ iako pierwszą
z naymedrzych/ vna de numero prudentum; Etora nie tylko ták
wiele złota wybornych cnot swietych/ aurum infinitum nimis;
nie tylko perel summy wielkie nieoszacowanych / swiatobliwosci
niedościgley / & gemmas pretiosas; ale y ták wiele perfumow/
olejow/ y wonności drogich/ heroiczych dzieł y cudow nieprzelis-
czonych/ & oromata multa nimis/ Namiestnikowi na ziemi i w nie-
sney Mądrości/ na swistym Watykanie prezentowała: że nad nie
nitę

nikt infy niewności do Świątnice Páńskiej skárbow swoich wiecey;
profert de thesauris suis; iáto cą jedná mądra Pánná/ Monárchini
Claiśmiesza. non sunt allata vltra aromata tam multa,
quám ea quæ dedit Regina Saba Regi Salomoni. Dla tego też
wshytko to/ co chćiała/ y Stolicy Apostolskiej otrzymała: nie tyl
ko wzmierzenie poczytania między Błogosławionemi. Decretū
cultūs immemorabilis; ale y Drożyłości w Kościele świętym
wteczney náznáczenie. Rex autem Salomon dedit Reginz Saba
omnia quæ voluit, & petiuit ab eo: exceptis quæ vltro obrele-
rat ei. Aleć vstąpić daleko musi pomieniona Krolowa tej mą-
drey Pánnie/ Tu supergressa es; ktora mądrością swą niebieską
Pudyką swego do chowania czystości skłoniła/ serce tego Páńskie
fizera miłością Boską spáwila y napráwila; czego Krolowa Sáb-
ba dokázać niezmogła: bo serce Salomona niewiasty zepsówały
niezbożne. Deprauatum est cor eius per mulieres, vt lequeretur
Deos alienos.

Powitamy iá Krolowa Ester/ zbáwieniem ludu swego: pieś-
tny to dojść y zgodny tej Monárchini Tytuł: ktora ludowi swes-
mu/ Poddánym swoim/ nie Pánná ale Mądra zawsze litościwa/
Dobrodziejka miłościwa była: do Krola samego/ do Sedziow
ná miejscu tego/ w káżdey potrzebie y utrzymywaniu káżdym/ wshy-
tkim samá Oredownicza/ Opiekunka zostawała: o náyw-miesza
ktrzywdá wboiego ludu żarliwie się stawała. Ale y te przewyższ-
ła daleko dobrocią swoią niewymowną/ Tu supergressa es: ktora
się ani nádz zdraycami na zabicie Oyca swego przygotowanemi/ ani
nádz Zaboycami Bratunka swego/ ani nádz zlosliwym Żołnierzem
ná zdrowie swoje nástępniacym/ nie tylko nie mściła; ale ięże ws-
nowaycow swoich/ dobrocią nieporata do upamiętania się cudos-
wne przyswodziła/ zdrowie im y wshytko darowała: á Ester stro-
mojne drzewo/ ná wrgárdiwa śmierć/ nieprzyjacielowi swemu
wystawiła/ y nádz wshytkimi przeciwnikami swymi sióbrotnie się
zemściła; siedmdziesiąt y pięć tysięcy ludzi/ iednego prawie dnia
po świecie wyćiawszy. In tantum, vt septuaginta quinq; millia
occisorum implerentur.

Damy tej imię odważney nie mniej/ iáto y wielce pobożney
Judis

Jud
la:
libi
nica
tim
post
men
gien
gan
inn
zwo
1 2 8
swoi
ucie
leja
straf
ciw
ckieg
hyla
niet
pote
meli
pug
lat p
Wd
ruffo
wyfi
cia n
iey n
chon
prze
wzu
cego
Byfi

Juditę: godną zaiste/ aby z tak wielką heroiną spólny honor mia-
ła: bo także iako Judit oddalona od konwersacyey ludzkiej/ fecit
sibi secretum cubiculū, in quo clausa morabatur, nietylko Żakona
nica zostawszy/ ale ięszce y świecką będąc: w umartwieniu wiel-
kim ciała/ habens super lumbos suos cilicium: w oślawiznych
postach przez całe życie swoje/ ieiunabat omnibus diebus vitæ suæ:
niemniej powietrchowney y ludzki przyiemności/ iako y przed Bo-
giem dziwnie wielkiej wewnętrżney wdzięczności/ erat autem ele-
ganti aspectu nimis. druga prawdziwa Judit / ktora oprocz
innych z Nieprzyaciół Korony Polskiej za modlitwami swemi
zwycięstw wielkich; pod czas trwającego na całą Polskę w Roku
1287. inkruszy Tatarskiej wylanego potopu; nietylko Betulia
swoją gniazdo swoje/ ale y wkrótce Cołki już między Pogaństwem
wcielające zachowała wcale: od Zamku Pienin nad Dunajcem
leżacego/ w którym się była z trzodką swoją zawarła/ cudownie ods-
trafiła: ogłodzony częścią lud swój odżywiła: nad to wodę prze-
ciła naturze do swojej Betulie/ Kłostoru swego Starośande-
ckiego dziwnie zprowadziła. Atoli iednak y ta niemniej przewyż-
szała tą mężną Białogłową. Tu supergressa es. Czemuż: bo
nietylko postronnego/ ale y domowego Nieprzyaciela częstkiego
potężnie zwodziła; nad własnym ciałem zwycięstwo otrzymiła.
melior è patiens viro forti, & qui dominatur animo suo, ex-
pugnatore urbium. Prou. 16. Judit przemiesztawszy z mężem
lat pulezwartą; lubo post alium virum non abiit, iednakże
Wdową; a tą przepędziwszy z Oblubieńcem swoim lat 20. nienas-
tuszona Panna.

Wież tedy kiedy się wyżej mianowane nieudaly wizerunki/
wystawmyja sobie w Obrazie wstydliwej Zuzanny/ y sama śmierć
cia zachowaniu pęczy ności nieprzełamanej. Tobra to/ bo-
ciey nietylko namon y nawet samych Starcom/ choć Opcow Dus-
chownych/ iako wyżej; ale y one złośliwe potwarzy/ rdania nies-
przysojny/ na niepokalana niewinność Pamienska następujące/ nie
wzruszyły; nieprzekonały tey iako Marcella cautes, wstród burza-
cego się na nie morza/ niezruszoney Wieże z Kości Słoniowej/
Byszość Pamienska wystawiać. Ale przecie rzekły prawnie/ o-
wá

Wła wlaźniach/ ochędostwie wyśmienitym/ wstrojach bielidłach; &
ea w odrzeczniu ciała własnego/ wpogardzie stronow/ y wyśmienis-
cości wśelkiej; podlego zażywaiać odzienia/ członki swoje wlos-
siennica y infemi ostrościami duchowi podbuiac; nieznala kapie-
li/ bielidł/ y owšem wdziedzna twarzy wrode/ wmyslnym zabrutaa-
niem fpecila/ pokrywala. Tu supergressa es.

Wiec przynamniey pominawşy wśelkie inſe/ w Piſmie za-
wołane heroiny/ Debory rzadzyne ludu Bożego/ Ducha Proro-
ckiego pełne/ Jachele odwazne/ Rochele nad Synami ſwoimi płas-
gliwe/ Anny cale dni życia ſwego w Kościele trawiaace/ y wśelkie
inſe tym podobne; dajmy iey imie piękney Rebełi/ Rebecca pu-
ella decora nimis, virgoq; pulcherrima: wſzakże byla y ieſt dwuch
Narodom wielkich Połſkiego y Węgierſkiego Matka/ iako y ona
o ktorey powiedziano: duæ gentes, duo populiſin vtero tuo: z
Domu także Rodzicow ſwoich zareczona Oblubienicowi/ do inſzego
kraiu poſła. Prawda to; atoli y te daleko Świeta Oblubienica
dziſ tryumfuiaa w załeceniu wyſokim wybiegła. Tu supergressa
es. Rebełka między własnemi Synami niezgody okazyia byla; ien-
dnego wiecey wſkochawşy/ drugiemu przez wymyſłne Jzaakã Oyc-
cã ofuſanie/ Rozla miaſto zwierzyny zgotowawşy/ Rozie ſkortã
Jakobowi/ aby go Oyciec niepoznał przydawşy/ młodeſmu piar-
worodne prawo Starſzego wydała. Delica Połſka/ y czyſtoſci
liliowej/ y ſzczeroſci kryſtałowej/ ſłowem iednym nikogo w pole-
niewywiiodła: a iezeli Pudyłowi ſwemu ryby/ żeby iey poſtow nie-
zabramiał/ ſmałkiem mieſa tucznego zaprawiała: wode/ ktora piła/
gdy iey koſtował/ w wino ſmaczne przemieniła; niebyło to ofuſa-
nie/ z czym wſtrzywdzeniem/ ale tylko pobożnego wczynku ſwe-
go/ bez wśelkiej zdrady z dziwnym wchronieniem, niewſpomina-
tu iakiego S. fortelu zubowiem ſwym zażywała. dolus bon⁹. Tu
supergressa es Vniuerſas.

XXI. Kiedy zaſługam y godnoſci tey ſ. Panny/ te wſpo-
mnione Maiorum gentium magna nomina zrownać niemogly;
coż iey tedy za tytul inſzy damy/ żebyzmy ia iako naygodniey
powitać mogli: Pięknie Oblubienicowi iey Bołeſławowi/ że go
ſwiat Połſki/ Wſtydliwym iako y Dziada iego Kaźmierza Spra-
wiedliwym nazywa: iakiego abo tym podobnego Titulu żadneſ

mn Kro

mu Królowi Polskiemu/ przeszłych lat nie udzielono; y owszem
 na wielką ochyde ich imienia/ po niemaley części/ to Chrabremi/
 to Krzywoustemu/ to Łokietkami/ to Łaskonogami/ że nie wspomnie
 czym inszym nazывano. Sam Bog świadcząc się przychylnos
 ścią swoją/ z łaską swoją wiernym sługom swoim; imienia/ Titus
 tow im przyczyniał. Abramowi Abraham/ Jakobowi imię dał
 Izrael. Toż Chrystus Piotrowi oświadczył; miasto Symoná
 Opoła-go nazwał/ tu es Petrus: toż się Saulowi stało zaufione
 mu wilkowi/ kiedy się w Pawła Baranká łaskawego przemienit.
 jako Augustyn s. mówi Ierm: 1. de Sanctis. Wiec też y Saráy
 imienia poprawiono Sara: y Judite wysokiemi náder tytułá
 mi powitano: Ta gloria Hierusalem, Tu honorificentia Po
 puli Tui Tyś wszytká sławá Hierozolimy/ Tyś uślanowanie w
 wielbienie ludu Twego. Si mihi sint linguæ centum sint ora;
 centum; Choćbyśmy się naybardziej śilili/ ná wystawienie tej
 świętey Panny; non opis est nostræ; niepodotamy temu: aby
 śmy wielkše magnificat, wystawienie doskonałše wynysłić/ przy
 niesć/ ogłosić mieli/ nád to samo imię Ecce Sponsa, oto Oblu
 bioncá Chrystusową. Ktore jest imię nád wszytkie imioná wie
 kše przez Oycá Niebieskiego/ Synowi iego przedwiecznemu dá
 ne/ dedit illi nomen, quod est super omne nomen? imię Kto
 re Anioły same przewyżsa: tantò melior Angelis effectus,
 quantò differentius præ illis nomen hereditavit: imię nád Kto
 re náleść się nie może inše/ aby się mogło ná nim wesprzeć zbá
 wienie naše: nec enim aliud nomen est sub celo datum ho
 minibus, in quo oporteat nos saluos fieri Imię łodkie Jezus/
 imię Zbawiciela/ imię Oblubioncá Dusz naszych: Ktore zá to odes
 brał od Oycá swego/ że się stał Zbawicielem naszym ženao sobie
 záregzet y wiecznie záslubił. Sponsabo te mihi in sempiternum,
 & sponlabo te mihi in iustitia & iudicio, & in misericordia,
 & in miserationibus; & sponsabo te, mihi infide, & scies
 quia ego Dominus. Záslubie cie sobie ná wielki/ á záslubie cie
 sobie w sprawiedliwości y sádzie/ y w miłosierdziu y w polito
 waniu; y záslubie cie sobie w wierze/ y będziesz wiedział że m ja

Par. Zásłubił nas sobie Zbawiciel/ przez Wcielenie swoje wie-
cznie/ in misericordia & miserationibus in sempiternum: zas-
łubíł przez wylanie Krwi swoiey aż do ostatney krople in iusti-
tia & miserationibus & in fide: dotrzymał nam wiary/dotrzy-
mał miłości swoiey nieskończoney/ in finem dilexit eos; ponio-
sży dla nas śmierć okrutną/ Krwia wszytek aby nasze brudy omyl-
na Krzyżu zbrożony. Sponsus sanguinum Tu mihi es. Oblu-
bieniec Krwia zbrożony Ty mój jesteś drogi Zbawicielu. Jako
tedy zachochoł nas cum dilexisset suos, bierze imię Oblubień-
ca/ y tak do nas przychodzi/ Ecce sponsus venit; tak Duszy/ kro-
ta go szczerym serdecznym/nadewszystko wtochala affektem/ rego-
ś imienia odziera/ Oblubienica sobie wtochana zarecza/ nierozdziera-
nie iednoczy z sobą: Non labore mihi in fide. Tak zareczel so-
bie Katarzynie święta: tak Agnieszce pierścieniem oddany
sobie znowił/ annulo fidei sua lubarravit me: tak niewspomi-
niać wielu inśzych Teresze ognista/ mowiac do niey: Deinceps
vt vera sponsa meum zelabis honorem. Od rad iako Oblubie-
nica prawdziwa / przy moim honorze żarliwie stawać będziesz.
Tak y działyssa Jedynaczke swoie/ Golebice swoie/vna est colu-
ba mea Błogosławiona Kunegunde: ktora iaka goraca palata
miłości/ przeciwko Oblubieńcowi swemu Krwia na Krzyżu zbro-
żonemu; czytać Historya Żywota iey/ ktora mowi: że na każdy
dzień tá Święta/ przed Krucifirem modlać sie/ wszytek postu-
ment iego/ albo kalwaryia/ hoynie łzami rzewliwemi zlewata /
y takie extases zachwycenia Ducha miewata; że choć velum na
głowie iey gorzało/ od świece tam wystawionej y spadającej zas-
palone; przecie tego dla wielkiego ognia miłości Boskiej we-
zwatrz gorącego nie wozula. Już tedy nie możemy godniey-
szego tej Pannie Świętey wynaleść tytułu/ przydać imienia/nad-
to samo Ecce Sponsa oto Oblubienica: niemożemy wdzięczney-
szym powitaniem potkać/ godnieyszym przyiać Elogium wysła-
wieniem; tylko mowiac: Veni Sponsa Christi, Witay Oblubie-
nico Chrystusowa. Godna tego Tytułu/by nie inśego nie mia-
ła/ dla samey Pannieśkiej niewinności/ Oblubieńcowi swemu zas-
łubio

ślubionej/ y statecznie dochowanej; według zdania Grzegorza
Nazyzajskiego: Decuit Virgines Sponsas Christi esse quæ carnis
vinculis cum sint alligata, non secundum carnem viuunt; sed
naturâ ipsâ excellentiores sunt. Przystoi to wiele/ aby Panny
Oblubienicami były Chrystusowemi/ które ciała obowiazaniem
będac skrepowane/ nie według ciała żyia; ale nad przyrodzenie
samo są daleko wyisze.

XXII. Już tedy przygotowawszy się według możliwości/ na
przyjęcie Gościa tak wielkiego: miałeś dostateczną Instrukcyą
takim go Tyrulem porządek/ takim imieniem godnie uświetlić/
pożycie y przywitać; Exite. Ruszmy się/ wybiegamy Niemieściami
nie przeciwko niej: Ecce Sponsa venit! Owo Oblubienica idzie.
Exite obuiam ei. Na to pełne pościechy tryumfalne hasło: Ecce
Sponsa; widze/ a oto wkoronowany Orzeł Polski/ wzbiwszy się
wysoko nieśmiertelna sława Najasniejszego Miłościwego Pa-
na naszego: y zwycięskimi jego wyniosłszy się ku niebu palmami/
altius allurgit; z tamtąd przeczona na wszystkie strony zżenica/
opierając się którejś tą jedyną Polskiego y Węgierskiego Królestwa
zasłona y obrona/ Nostrarum grande decus columenq; rerum,
Najasniejszego Pana Naszego/ z Wojskami Polskimi pod Wie-
deń prowadziła; a tam strasna ona wszystkim światu pysnego
Bisulmaną/ już przez mury wybite do Miasta prosto przegładą-
łacego/ skruszyszy o jeden raz potęgę; idło mu do gniazda swe-
go własnego/ na miejsce wrodzenia y wychowania swego/ do sta-
wnego Strigoniun szczęśliwie bramy otworzyła; y tam pozur-
cawszy z Bazylu Bogu przed tym poświęconych/ brzytlic luny
pogańskie; a zbawiając naszego świetne iako słońce znaki/ na
wieczną chwale Bogu/ y pamięć nieśmiertelna odwagi Polkiej
w tych tam krainach/ wystawiszy; Patrem Patriæ do Ojczyzny
swojej/ z narodził się Scipionem jego/ Rodzicielską rękę w łas-
zdey okazyjy wspierającym/ Duo fulgentia bella, y z Rawalerya
wyrta szczęśliwie odprowadziła. Alkoż insy prowadzić miał
odważne Polaki/ w te tam tak daleko odległe miejsce: Kro prze-
ciwko nieprzyjacielowi na Węgierskie oraz y Polskie Królestwo/
że wsiy

że wszytko Wschodnich Państw potęga chciwie następuiacemu/
 Białego y Dwoygłowego Orła zwyciężkie znaki przywodzić szes-
 ściąliwie y ochotnie mogły: tylko obodwoch tych Narodow ozdoba
 y obrona iedyna. Z Kadia Postowie Bolesława Wstydliwego/ zmo-
 wiona Oblubienice do Polski wyprowadzili; tam ona ich przez
 wstane trupami pysnych Pohąncow polą/ zaprowadziwszy zwy-
 cieśko; znowu do Wyczystych granic odprowadziła nie mniej
 szczęśliwie. To wszytko zlustrowawszy y zbiedzona we krwi Bi-
 sulmańskiej spona/ na Tarczy Najsławniejszey poznaćmywszy; spu-
 szał sie niżej/ y miasto umbrelle/ albo Baldakinu Maiestatu
 Pańskiego; nad głowa Świetey Monarchini łone strzydła wno-
 śać (iako kiedyś Orzeł Rzymski/ swemu przyszłemu/ z towarzyszą-
 cym Żołnierzom rownego/ Cesarzowi uczynił; tym go wyzna-
 czywszy na Państwo) y cieniem czyni y aerya tempernie. A zaty-
 pełna Tarcza wszytkie trophaea spoliaty całego Orientu/ dzie-
 łnością y nieporównana odwaga Najsławniejszego I A N A III.
 zebrane/ rzucając pod stopy Błogosławioney Tryumfatorce; Ro-
 tony Najsławniejszych Maiestatow/ winne homagium pobożno-
 ści ich y szczerego affektu ku Patronce Świetey całego Kró-
 łstwa Opiekunce/ zakład rzetelny y skuteczny w rzekach Błogo-
 sławioney Składa. Tarcza zaś sama/ osoby Pańskie y wszytkiego
 Najsławniejszego Domu/ żywemi kolorami wyrażone mająca; na
 świętych Relikwiach Błogosławioney Panny/ anathema, voti-
 uam Tabellam, Motum na zawdzięczenie odebranych; na pozys-
 kanie dalszych iey Dobrodziejstw/ zawiesza z tym napisem; Re-
 gas, & protegas. Bądź korona y obrona.

Potyka Pania swoia Miłościwa/ Monarchinia Najsławniejs-
 za/ Matke Wyczysty y Dobrodziejke iedyną/ Jaśnie Oświecony
 Jaśnie Wielmożny Senat/ y wszytek Stan Rzeczyski Rzeczypospo-
 litey Polskiej: ci Kardynałskie Kapelusze/ Rzyże y Mitry Pry-
 matialskie/ Metropolitańskie/ Biskupie Insygnia; insygnia świętych
 Wziedow/ Jurisdycyey święte insygnia podniosszy; witają Go-
 ścią przez tak długi czas oczekiwanego: Ad sis o, placidusq; iu-
 ues & sydera czo dextra feras. Przypominają iako Klementa

Kafte

Kaste
 mezo
 mu 2
 dzia
 pols
 cha 3
 y prz
 wsty
 dzil/
 Wbi
 prac
 Rieg
 nich
 cym
 ma/
 ściel
 tym
 ty k
 trze
 Gais

grā
 prā
 prz
 nie
 tyel
 śiel
 lub
 śiel
 qu
 dro
 od
 tyś
 mo

Kasztelan y Janusz Woiewoda Krakowski/ Wielcy czasom onych
meżowie/ Święta Pannie znowiwszy Oblubienice Monarsze swes
mu Bolestawowi; y Bele y Marię Rodzicow iey/ Panow dzie
dzicznych Krolestwa Węgierskiego/ na zamku Strygoniskim; do
Polski w Roku 1239. wprowadzili: iako Bolestaw Monars
cha z Matka Grzymislawa/ y Prandota Biskupem Krakowskim/
y przednieyszymi Pany/ w pieknym poczte o siedm mil zatacza
wszy; zwieltim iako w sytkiej Polsce weselem do Krakowa wprawda
dzil/ y na Zamku Krakowskim z Krolewskim apparatem przyiat.
Obiegaia sie tym wiecey teraz/ aby iey corteggio uczynili/ aby
precedentia longi agminis officia oddali: kiedy iuz nie ziem
skiego/ ale niebieskiego Pana nad Pany/ Krola nad Krolmi/ do
nich Oblubienica przychodzi. Ecce Spontia venit. Zadaia gorac
eym pragnieniem wsysey/ aby iako przedtym Krolestwa tego P
nia/ Rzadzyna Jednowladna zostawala; y teraz kiedy iuz w ko
ściele Bozym/ do Błogostawionych iego przytaczona stanela;
tym przedzy y skuteczniej w sytkim pocieszycielku/ Rzeczypospoli
ty Polskiej Matka/ Gospodynia/ Rada przytomna w kazdey po
trzebie ich byla. Tu Matrem Ciuemque geras, tu consule cun
ctis.

Kawalerya Polska dosyc teraz swiete dzieło sprawuie/ na
granicach za calosc Oyczyzny pilnie czuac/ y w krwawym poće
pracuiac: nie trzeba iey tu na te okazya trudzić: tam to plac
przystuzenia sie Bogu y Swietym iego: to pietas poboznosc zola
nierzad dobrego/ Tatarsi Patriam detrudere finibus hostes. Na
tych santatellow/ na swiataskow onych/ co to abo w Domu
siedzac/ z Pania Matka z Panem Oycem iesze sie Pacierza wza;
lubo iuz drugi dosyc robustus acri militia puer, zgodny zeby nie
siedzial w Domu/ ale Nieprzyiaciele Oyczyzny wojował/ vexer E
ques metuendus hasta: abo po Duchownych Dobrach swiete
drozki obchodza; lubo czuty Pasterz ochraniaiac owiec swoich
od wilczego drapiestwa/ wysypal razem osmdziesiat niedawno
tysiecy: aby sie takich pietatis officia Solnierz oduczyl. Na tych
mowie Dzieiopis Rzymski/ takowa animadwersya uczynit: Res
publica

publica quo magis flet, laborandum non orandum tantum;
non votis neq; supplicijs muliebribus auxilia Divorum paran-
tur; vigilando, agendo, bene consulendo, prospere omnia ce-
dunt. Vbi fœcordiæ tere atq; ignaviæ tradideris, nec quic-
quam Diuos implores; irati inferi q; sunt. Obozy tedy cney
Kawalerzey Polskzey/ rzy dżisi y sym tryumfie ſwietey Patroni
ti Kroleſtwa całego/ weſtleni. dżay dadza ſalve. Nie naraz onā
Woyskom Koronnym/ dwóch wiſſemnianych Przywodzców/ prze-
ciwko Nieprzyjaciółom naſym/ i z nich ſprowadziła. Umiała ſa-
mā goracey mieczem modlitwy do Pana Jaſtopow wniesionej/
zaſadzzone nieprzyjacioly od Kiejkotu ſwego Sadeckiego płaſać.
Żadney ſkody/ od okrutnego w. iſpanych nā cala Polſke Tatar
pożaru/ ani w ludſtach ſwecich/ ani w budynkach nie ponioſſy/
w Zamczku w ktorym ſie z Turkami ſwemi zamknęła/ zdolala
ich wielkicy y natarczywey potedze/ y przelomac iā zmogła. Ecce
non eſt abbreviata manus Domine, vt ſaluare nequeat. Ta-
to ieſt Swieta Żeroina/ Dżiedziectwa ſwego/ Polſki ſwoicy iato
zawſze tak y teraz jedyna Opiekunka. O tutela patiens! Tā
Meſzna Białagłowa nie powſciągnie reki ſwoicy/ aby nas rato-
wać/ bronić/ zaſtaniać niemiała. Manum ſuam miſit ad fortia.
Bronże nas od wſytkich niebeſpieczeńſtw/ hurmem nā nas nā-
ſtepuacych ſwiewa Panno: y Węgierſkicy Twoicy y Polſkicy Ro-
rony/ y owſem całego Chreſćciańſtwa Nieprzyjaciela głównego/
iakoſ ſzeſćliwie poczęła/ ſtrać do końca pyſne karki. in Te ſupre-
ma ſalus, miſerere Tuorum.

Ży ty cala Polſko/ z przyległemi ſobie krainami/ iako dżis po-
kazej weſełoſć/ iako wezmiſz Allegrezze/ Wioczyſkoſć odprawiſz/
nā zawdżeczenie oprocz inſzych tak wiele Dobrodzieyſtw/ od tey
ſwietey Panny odebranych; tak wielkicy y tak cudownie wezmio-
ney Dobroczytnoſci/ przez z prowadzenie z Ser Węgierſkich dāro-
wāney ſobie od Dycy ſwego/ tak obſcie tak bogato nieprzebra-
ney ſoli. Polſko! Polſko! bylaſ kiedys in ſull. poſia tak wielkiego
ſkarbu z tak Dobrodzieyſki ſwoicy tak wielkicy nie odebrała: iuż ſ
zaſolila doſyć; patrzayże żebyſ nie przeſolila/ żebyſ teraz bāżſzey niſ
prze-
prze-

przedtym nie była niewdzięczna in sulfa! y skarbu Koronnego/ y su-
chedniowych porcyi/ y kraiu nie tylko swego/ ale też sąsiedzkiego rat-
hojne y wygodne opátzenie; wſytko to z rak tey Dobrodzieyki wy-
plynelo manum suam aperuit. A wieleż też nie mówię porcyi/ nie
mówię bałwanów/ abo beczek; ale okruszyn/ na stoł. Corek tey
świetey Dobrodzieyki z tego spadało/ przez tak wiele wieków/ aż do
pánowania powrotnego Piaſta S. p. Króla Michała: coż też Ju-
py Wielickie: co Kunegunda Imieniem iey y ratunkiem ſięzycaca
ſię/ na popátcie publicznego honoru tey Błogoſławionej tożyły:
gdzie Gory Bocheńskie ow Piersćien iey/ w pierwſzym bałwanie
znaleziony podziaty! na co te primitias Dobrodzieyſtwá Jey obro-
ciły: Quod ſi tal evanuerit, in quo ſalietur? A gdyby chćiano
w karać niewdzięczność naſſę/ gdyby wymknięto Dobrodzieyſtwá te/
co byśmy czynili: in quo ſalietur? Date ei de fructu manuum su-
arum. Jezeli nie z wdzięczności/ przynamnięz z powinności (wſat
to ſobie zárobili/ ratuiac tak wiele rázy/ od pożarów podzie-
mne ſkarbnice one.) Daycie tey przynamnięz Frokt rekámi tey
właſnymi zárobiony. Date ei de fructu manuum suarum.

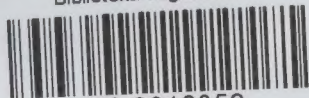
Tobie iuż cnota ſłáchetny/ meſtwem y mądrością wſytkich náuk
ſławny/ wiara przeciwko Pánom Twoim/ mocnięz nad dyamentos-
we abo ápiżowe mury/ murus aheneus eſto, vgruntowany Krá-
kowie! Tobie konkluzya Tryumfu dziſieyſzego zoſtaie. Attolli-
te portas Principes veſtras. Otwórzcie bramy waſſe Przechacna
Rádo Miáſta Stolecznego. Zgotuycie wſyſcy Obywátele/ ſwie-
tne Solium Orła waſzego/ tak Wielkiemu Goſćtowi/ oto w ſá-
mę bramię waſſę zalatuiacego. Oddaycie ſymbola wiernoſci
waſſę/ złote klucze do Stolicy ſwoiey/ Páni Miłóſciwey Waſſey/
Monárchini! Náiáſnieyſſey: ſtánawſzy pod tryumfalnemi Znakámi
per centurias w Szyłách waſſych; dawſzy weſole Echo huczacych
dziát z murów Waſſych; tryumfalne Páana, melodyney mu-
zyki z wież Waſſych; prowadźcie Pánia na Trón iey/ na Máieſtat
tey ſplendorami ſwietemi Náiáſnieyſſy. Ergo agite & cuncti
latum celebremus honorem! Przykliwemi głoſy tyſiac króć
powtarzáiac: Tuq; dum procedis, lo Triumphe! non ſemel
dicemus, lo Triumphe! Ciuitas omnis.

Wy na koniec pobożne Córki! Siostrzanki bogoboyne! nie-
 dając się wbieżać nikomu/w affekcie przeciwko wtochanej Ma-
 ce/ Ciorce/ Fundatorce/ Dobrodziejce; otwieraycie pretko fortę
 wasze/ zamknięcia wasze; przymniycie oczekiwana przez tak dlu-
 gie czasy/ a wam samym zachowana/ przymniycie pełnym rado-
 ści sercem iedyndy Poćieche wasze: witaycie ja: veni Sponsa Chri-
 sti. Wnidz do własnego Domu Twego Gospodze Błogostaw-
 wiona/ wypoczniey w Dziedzictwa Twoiego własnego. ingredere
 in requiem Tuam. Vchwyćcie się stop Macierzynskich wśytkich/
 niepuszczaycie się aż Błogostawienstwo otrzymacie/ non te di-
 mittā donec benedixeris. Gorący affektem prosicie: Błogostaw-
 Matko Swięta Benedicite Mater: Naprzód Najsławniejszy Mac-
 iestatom/ y wśytkiemu Najsławniejszemu Domowi Przeswiętne-
 mu Duchowienstwu y wśytkim J. O. J. W. Stanō Korōny/ ktorzy na
 Seymikach/ na wálnych Seymach Suffragia v Stolicy Apostolskiej/
 na korone Swiętych Pánskich Tobie dali. Błogostaw całej Ko-
 ronie polski/ Rycerstwu iey/ Miastu Twemu Stolecznemu: na-
 ostatet Dziedzictwu Twemu lubo niegodnemu; benedic heredi-
 tati Tua: y wśytkim tym/ ktorzyć oto przy Tryumfie Twoim zabie-
 gaia/ obuiauerunt, day Błogostawienstwo/ vkontentuy pragnie-
 nia wśytkich/ oświadczy miłosierdzie wśytkim. O Tutela
 prasens! miserere Tuorum. Na wśytek
 świat/ Veni Sponsa Christi. Zavitay
 Oblubienico Chrystusowa,
 A M E N.



iea
ito
ty
tus
oo
ri-
las
ere
ie//
di-
wa
las
rne
na
ieyl
Ro
na
di-
bie
nie

Biblioteka Jagiellońska



stdr0016853

